

naša luč

1995
marec
3

iz korenin rastemo

piše L. B.

Jožef - Jezusov rednik

(19. marec)

Jožef je bil pravi mož Marije, zato je pred postavo (zakoni) veljal za pravega Jezusovega očeta, s tem tudi njegov zakonit rednik. Vemo pa, da je bil **Jezus deviško spočet** in je bil Jožef le njegov **krušni oče**. Čemu torej poudarjamo resničnost zakona in obenem deviško spočetje:

- v nasprotnem primeru bi Jezus pred postavo veljal za nezakonskega sina

- s tem se je Jezus izognil velikemu preziru in sramoti, ki so ju bili deležni vsi nezakonski otroci

- deviško spočetje je dejanje skrivnostne Božje milosti, ki je absolutno svobodno.

Jožef, ki je bil **Davidovega rodu**, je vseskozi ostal v senci vsega kasnejšega dogajanja. Kljub temu je s svojim življenjem tudi on aktivno sodeloval v zgodovini odrešenja. S svojim stalnim življenjem "**v senci**" je varoval devico Marijo in ohranjal skrivnost božjega učlovečenja. S svojim "**pozabljanjem nase**" je drugim pripravljal pot, da je lahko Beseda našla svojega poslušalca. Papež Leon XIII. zato pravi, da ga je Bog tako **postavil za zavetnika Cerkve**, saj se je že v nazareški družini poka-

zala vsa razsežnost nastajajoče vesoljne Cerkve.

Sveti Jožef je **zavetnik**:

- krščanskih očetov
- k njemu se radi zatekajo vsi tisti, ki si težko služijo svoj vsakdanji kruh
- je priprošnjik za srečno zadnjo uro.

Sv. Jožef je že v 17. stoletju bil zavetnik vseh slovenskih dežel. Danes je v domovini sv. Jožefu posvečeno **75 cerkva in 8 kapel**. Njegovo češčenje je poleg redovnikov (avguštinici) zelo razširjal tudi takratni ljubljanski škof Tomaž Hren.

Po ljudskem prepričanju je sv. Jožef **svetnik pomladi**, saj so na ta dan naši predniki "nehali delati pri luči".

gospodovo oznanjenje

(25. marec)

Vsako poročilo o Jezusovem učlovečenju nam posredno spregovori tudi o Mariji. To je bil najprej **Gospodov praznik**, saj so ga v starih zapisih imenovali kar "začetek odrešenja", "spočetje Kristusa", "oznanjenje Gospoda".

Danes se na ta dan spominjamo obeh:

- angelovo oznanjenje nam spregovori o Mariji kot **Božji materi**

- pokaže nam na **Kristusa Odrešenika**.

Marijin "**fiat**" (zgodí se) je potrditev vsega človeštva božjemu odrešenjskemu načrtu. Je tudi naš **vsakodnevni "da"** božjemu klicu, naj stopimo na

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:

BLED: ZAMRZLO JEZERO

(foto: Mirko Kambič)

pot milosti. Angel jo pozdravi kot "**milosti polna**". S tem nam pokaže na njeno bistveno značilnost, ki jo še danes ločuje od vseh ljudi tega sveta. S svojim "zgodí se" je sklenila **zavezo** Boga s človeštvom in tej zavezi ostajamo zapisani do današnjega časa.

O Mariji ne vemo prav veliko. Sveto pismo jo omenja zelo poredko. Njeno ime se omenja samo v zvezi z dogodki, ki so bistveni za našo zgodovino odrešenja:

- je **mati Odrešenika**

- na njeno željo je Jezus storil **prvi čudež** (Kana Galilejska)

- stala je **pod križem**

- v času nastajanja prve Cerkve **moli** skupaj z učenci v dvorani zadnje večerje.

Na dan Gospodovega oznanjenja po koledarskem letu nastopi **čas pomladi**, zato so naši predniki ta dan imenovali "**Pomladanska Marija**". V deželo znova priletijo lastovice, zemlja se odklene in začenja se rast. Ponekod na ta dan z blagoslovljeno vodo pokropijo svoja polja, travnike in gozdove - z božjim blagoslovom tako prosijo za dobro letino.

post - res čas molitve?

436676

Letošnja papeževa postna poslanica nam govori o problemu nepismenosti. Po zadnjih podatkih je danes na svetu nepismen že vsak peti prebivalec, kar pomeni, da imamo okoli sebe eno milijardo nepismenih ljudi. Kako je to v dobi poplave vseh mogočih elektronskih medijev sploh mogoče, saj je človeški um dosegel spoštovanja vredne rezultate?

Marsikdo v razvitem svetu se ob branju papeževe poslanice v svojem srcu samo malo nasmehne in si misli: "Mene tukaj zagotovo ni zraven." Res je, to je danes v glavnem rak rana tako imenovanega tretjega in nerazvitega sveta.

Kako pa je pri nas?

Na žalost poznamo še dosti bolj bolečo nepismenost, ki jo nosi vsak izmed nas v svojem srcu. Odrinimo na globoko in videli bomo, da se danes naša nepismenost lahko kaže tudi:

- na našem duhovnem področju, kjer smo dostikrat svojo vero oblekli v zgolj lepa oblačila, pripadnost Cerkvi je ostala skrita za domačimi zidovi, cerkvene slovesnosti in prazniki pa so le trenutki, ko se srečamo, se povese limo, Bog pa še naprej ostaja tam daleč, nekje v kotu, visoko, da ga ja ne bi kdo opazil.

- na našem narodnostnem področju, ko se pripadnost narodu velikokrat kaže zgolj kot nostalgichen spomin, namesto da bi to dejansko bile naše korenine, iz katerih bi črpali sok za dejavnejšo in duhovno globljo pripadnost zgodovini, katere del so naši očetje in smo danes tudi mi.

Postni čas je priložnost, da se opismenimo na obeh področjih, ki se kar nekako prepletata. In kako to doseči?

Mojzes je šel na goro, Jezus v puščavo. Kam pa mi?

Ljubo Bekš

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SLO-61000 Ljubljana, p. p. 95. Glavni urednik: Janez Pucelj, Oberhausen, Nemčija; odgovorni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana. Uprava: Cankarjevo nabrežje 3/1, 61000 Ljubljana, tel. 061/221-371; 12-56-441

UREDNIŠTVO:
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana
tel.: 061/133-20-75
faks: 061/126-23-02

NAROČNINA
(v valuti zadevne dežele):
Slovenija 1500 SIT
Avstrija 200 ATS

Anglija 11 GBP
Belgija 690 BEC
Francija 106 FRF
Italija 24.000 ITL
Nizozemska 35 NLG
Nemčija 30 DEM
Švica 27 CHF
Švedska 130 SEK
Avstralija 26 AUD
Kanada 23 CAD
ZDA 20 USD

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali pa direktno na upravo. Tolarski žiro račun: 50100-620-13305 1010115-735329, DRUŽINA, s pripisom za Našo luč, devizni račun: Nova Ljubljanska banka d. d.: 50100-620-133 7383-99818/4. Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 z dne 23.2.1994 šteje Naša luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek.

PRINTED IN SLOVENIA

Tisk: Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana.

ali "vaša svetost" kristjan moli in dela pokoro?

Neka pobožna duša je prebrala moje prejšnje pismo "Norci vseh dežel, združite se!" S solzami ogorčenja v očeh me je krepko "spovedala".

- "Ja, don Kamilo, vendar. Ljudje so itak že dovolj neumni brez te Vaše potuhe. Le svoj ugled si zapravljate z zapisovanjem neumnih rekov. Vzemite kaj resnega v roke, življenje je resna zadeva."

- "Lepo prosim, ne razburjajte se, duša ljubezniva! In nikar ne mislite, da je nam resnim in pametnim - vam neresnim in neumnim ljudem - tako lahko napisati razne kozlarije," sem se

branil.

Šel sem vase in si rekel; "Bog daj revežem denar in norcem pamet!" Vzel sem v roke najpametnejšo in najbolj brano knjigo leta, papeža Janeza Pavla II. Prestopiti prag upanja, izbral pobožen naslov o molitvi in vzkliknil;

"- Joj, kako fejest papeža imamo. Bolj ko je star, bolj preudaren, pameten in moder postaja. (Ravno narobe kot gre o tebi "slava" po svetu, ubogi moj don Kamilo!) In kako strašno premetena in usodna vprašanja mu postavlja časnikar Vittorio Messori."

- "Vaša svetost, zaupajte nam nekaj svojega srca; kako in za koga, zakaj molite?"

In papež - pesnik, literat, veliki duhovnik in prerok - prečudovito odgovarja. (s poljskim naglasom)

- "Zanima vas molitev, sprašujete papeža, kako moli. In zahvaljujem se vam za to. Kaj je molitev? Pogovor med jaz in Ti. Pomembnejši je Ti, to je Bog, zakaj naša molitev se začneja pri Bogu."

Človek je duhovnik vsega stvarstva - molitev je v nekem oziru kozmično opravilo - človek govori v njegovem imenu, toda le, če ga vodi Duh. Po Svetem Duhu daje Bog pobudo naši molitvi.

Tudi papež moli, kot mu dovoli moliti Sveti Duh. Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi so predmet papeževe molitve. Tako kot vsak kristjan se mora papež izredno jasno zavesti nevarnosti, ki prežijo na človekovo življenje. Zavest o takšnih nevarnostih pa vendar ne poraja pesimizma, marveč samo spodbuja k boju za zmago dobrega v človeku in na svetu. In prav ta boj zbuja potrebo po molitvi.

Papež je poklican k vesoljni molitvi, za vse potrebe človeštva in Cerkve. Zato bi se lahko govorilo o "geografiji papeževe mo-

Ivje v Bohinju (foto: M. Kambič)

litve" in o "molitvi 20. stoletja", ko Bog po Cerkvi ponuja upanje za rešitev najbolj perečih vprašanj človeštva."

+ + +

Zatopil sem se v globokoumne misli papeževe besede. Premišljeval sem, kako bi bilo, če pride slavni časnikiar Messori v naš Zeleni Dol in se spravi s svojimi smelimi, duhovitimi vprašanji na don Kamila.

- "He, he, vaša eminenca don Kamilo, zaupajte nam nekaj svojega srca, kako in za koga pa vi molite?"

- "Moj globok poklon, čast mi je, per favore signor Messori, tukaj sem jaz "papež in cesar na vasi". Naj pridejo, o signor mio, k naši čudoviti maši v nedeljo zjutraj, v našo čudovito baročno svetišče na Ravnah nad vasjo, pa bodo iz

prve roke doživljali - kot pravi papež - "veličastje kozmičnega opravila". V pristnem okolju med pristnimi gorjanci se bodo udeležili veličastne igre veselja. Kako nad zbrano množico vernih posije sonce izza gora, kako se vsepovsod začne oglašati ptičje petje. In kako se začne igra svetlobe in teme, ko se dvigajo meglice. Kdaj pa kdaj preteče dolino silen veter, se oglasi mogočno grmenje kozmičnih orgel izza očaka Triglava. In

kako natanko v sredini tega veličastja stoji véliki duhovnik don Kamilo ter dviga posvečeno hostijo proti nebu in z njo vso prelestno lepoto cvetočega zelenega vrta pod Triglavom - našo ljubo mamó Slovenijo. Po Kristusu hvaležno vrača Očetu vso to milo domovino, njene ljudi, njena bogastva, naj jo sprejme, blagoslavlja, varuje, kajti..."

MOLITEV ZA SLOVENIJO

Gospodar veselja in kralj vseh narodov in jezikov, prosimo te, razlij svojo milost na Slovenijo, domovino naših prednikov in našo duhovno domovino. Podeli ji svobodo, varnost, mir in pravo mesto v svetovni družini narodov. Podpiraj jo na poti k duhovni in družbeni prenovi po svoji volji. Sprejmi kri, ki je bila darovana za njeno pravico, in vse trpljenje njenih otrok, da bo v zadoščenje za kršitve tvoje postave na njenih tleh. Posebej te prosimo, vlivaj njenim sino-

vom in hčeram duha edinosti v resnici in pravici, da bo kmalu srečen dom vseh, ki skupaj živijo v njegovem zavetju. Nam v svetu, ki zavestno sprejemamo slovensko duhovno domovinstvo, pa pomagaj, da se ohranimo v zvestobi svoji zavezi in tvoji postavi, da bomo živeli Sloveniji v čast in razcvet, deželi, ki ji pripadamo, in vsej človeški družbi v blagodejen razvoj in tebi v slavo, ki ti jo neprenehoma kličemo.

OZNANILO, Buenos Aires,
18. 3. 1990

- "Kajti ta naša veličastna slovenska kozmična pravljica božje fantazije je čedalje bolj duhovno umazana in sprijena. Vsak čas mi bodo ušle iz ust še ustreznejše besede, zato raje ostaniva, signor mio Messori, na akademski višini in reciva le tole;

Dolgo smo se tolažili z ugotovitvijo, da politika sama ni sposobna rešiti največjih vprašanj, ki tarejo našo družbo. Etična vprašanja, smo rekli, vprašanje poštenja, kaj se sme in česa se

ne sme. In da za zmago neke politične zamisli niso dovoljena vsa sredstva. Toda tudi etika se čedalje bolj zdi kot stara pobožna teta, ki je nihče več resno ne jemlje. Dobri Jezus je že pred 2.000 leti vedel za to in se zato krepkeje izrazil. Ni rekel "ta rod se prežene z etiko", ampak "te hudiče boste pregnali samo z molitvijo in postom". Po molivcu vsemogočni Bog žarči ogromno

pozitivne energije na človeško družbo. S pokoro pa človek tako rekoč "sam sebi stopi na rep" - oblastiželjni in lakomni živali v sebi. Zato signor Messori, prav isto vprašanje, kot ste ga postavili nama s papežem, postavite pogumno tudi našemu dragemu rojaku doma in po svetu; "Ali vaša svetost kristjan molite in delate pokoro?"

Vas pozdravlja
Vaš don Kamilo

P. S.

V naši župniji Zeleni Dol smo v zadnjem predvolilnem boju poslali po vseh družinah čudovito "Molitev za Slovenijo". Stavili so jo naši mladi slovenski rojaki na tujem ob začetku naše "slovenske pomladi". In kakor so pokazale naše povolilne statistike, smo z božjo pomočjo le premaknili "neozaveščeno slovensko pamet" nekoliko v desno.

zakrament sprave

sveta birma - uvajanje v krščanstvo

Sveta birma je zakrament, ki je tesno povezan s krstom in evharistijo. Vsi trije nas uvajajo v Kristusovo občestvo. Apostolska dela poročajo, kako so apostoli na prebivalce Samarije, ki so bili samo krščeni, **polagali roke**, da so prejeli Svetega Duha. Poleg tega so Samarijo, razmeroma samostojno versko skupnost, z navedenim dejanjem čvrsteje povezali s Cerkvijo v Jeruzalemu.

Zakrament birme je podeljen, ko birmovalec položi roko na čelo in s sv. krizmo mazili birmanca ter pri tem moli: *"Sprejmi potrditev - dar Svetega Duha!"* Maziljenje z oljem ne pomeni samo krepitev krstne milosti, ampak tudi pooblaščenje, da v polneje s pomočjo Svetega Duha javno, **z besedo in dejanji priča za Cerkev in Kristusa**, s čimer bo prispeval k rasti Kristusovega občestva. Podelitev pooblaščenja in obveznosti je enkratni dogodek, ki pusti v duši neizbrisno duhovno znamenje: *"Tisti, ki nas in vas utrjuje za Kristusa in nas mazili, je Bog, ki nam je tudi vtisnil pečat in v naša srca položil poroštvo Duha"* (Prim. 2 Kor 1,21-22).

K obredu spada tudi **molitev**, ki jo birmovalec z razprostrtimi roka-

mi izreče pred maziljenjem; prosi za prihod Svetega Duha z nadnaravnimi darovi modrosti, umnosti, sveta, moči, vednosti, pobožnosti in strahu božjega. Obred končuje **poljub miru**. Tisti, ki je prejel ta zakrament, mora srčno in pogumno pričevati za Krisusa.

Delivec birme je **škof**, s čimer je poudarjena povezanost birmanca s Cerkvijo ter njegova odgovornost pričevanja. Škof lahko za birmovanje pooblasti svoje sodelavce; v skrajni sili sme in more birmati tudi duhovnik.

Birma je stvar verske skupnosti, v glavnem župnije. V pripravi na birmo naj sodelujejo starši in botri ter laiki, ki opravljajo službo kateheze oziroma drugo službo v župnijskem občestvu. Pripravnik se sam svobodno in prostovoljno prijavi k birmi! Zato je zdaj že precej razširjena praksa, da gredo k birmi otroci šele takrat, ko se zavedo resnosti verskega življenja, torej nekje okoli 12. leta.

zakrament zakona cerkev v malem

Usoda posameznika in skupnosti je v mnogočem odvisna od zakona in družine. Globoke in hitre spremembe v družbi vplivajo na razvoj obeh. Globlja zavest osebne svobode, enakovrednost žene, odgovorno starševstvo in

Kje si bil ko so križali Boga...

večja pozornost vzgoji otrok bogatijo zakonsko zvezo. Poudarjanje osebne neodvisnosti, gospodovalnost v družinskih odnosih, ločitev in abortus jo razkrajajo. Cerkev v zadnjih desetletjih zelo poudarja **vrednost in lepoto zakona**. Človek, ustvarjen po Božji podobi, je poklican k ljubezni, tako telesni kot duhovni: splošnost in telesna predanost zakoncev plemeniti človeško osebo.

Greh je prizadel tudi zakon in družino, kljub temu ju je Bog vključil v odrešitveni načrt. Zveza med možem in ženo je **podoba božje zaveze s človeštvom**, ta se je neprekosljivo uresničila v učlovečenem Bogu; Jezus je Ženin božjega ljudstva, torej Cerkve, s katero je nerazvezljivo povezan. Zato ločitev zakona nima mesta v evangelijih.

Po sv. Pavlu je zakon privzet v novo življenje, *"v Kristusa"*. Efežanom piše kljub patriarhalni miselnosti dobe, ko je bil mož poglavar brez ugovora, da morajo biti možje predani svoji ženi in jo ljubiti kot Kristus Cerkev.

Zakrament sv. zakona si zakonca **podelita sama**, ko si obljubita zvestobo. Duhovnik zakonca v

Misel na minljivost vseh zemeljskih stvari je vir neskončnega trpljenja in tudi vir neizmerne tolažbe.

(M. v. E. Eschenbach)

Mlad je tisti, ki ni nikdar na koncu.

(M. Magister)

Kmet je imel samo enega konja za obdelovanje zemlje in še ta mu je pobegnil. Prišli so sosede in obžalovali njegovo nesrečo. Kmet je ostal miren in jih vprašal:

“Kako pa veste, da je to nesreča?”

Čez nekaj dni se je konj vrnil v spremstvu desetih divjih konj. Spet so prišli sosede in mu čestitali k tolikšni sreči. Tudi tokrat jih je kmet mirno vprašal:

“Kako pa veste, da je to sreča?”

Naslednji teden je kmetov sin jahal enega od divjih konj, padel z njega in si zlomil nogo. Ko so sosede obžalovali kmetovo nesrečo, jih je ta spet vprašal:

“Kako pa veste, da je to nesreča?”

Kmalu potem se je vnela vojna. Vsi mladi fantje so morali v vojsko - razen kmetovega sina, ki se bojev zaradi zlomljene noge ni mogel udeležiti.

(Kitajska pripoved)

imeni Cerkve blagoslovi, njegova navzočnost pa kaže na javnost zakona. To ni gola formalnost; javnost poroke ne prizadene osebnih odnosov in čustev poročencev, marveč je izraz **priznanja družbe**, podpore in pričevanje o odločitvi za skupno življenjsko pot. S tem pa naj bi kot najmanjša celica družbe sodelovala pri preoblikovanju posameznikov, širše skupnosti in Cerkve.

Ker je zakonska vez **odsev Božje zaveze s človeštvom**, ne more biti prepuščena samovoljnosti ljudi - ustanov in države. Vsebinsko in naloge ji je dal Bog. Zakramentalna milost usposablja zakonce, da zvesto in z ljubeznijo opravljajo naloge, krščansko vzgajajo otroke in so si v telesno in duševno pomoč. Krščanski zakon je tudi **podoba nebeške svatbe in radosti**, kar naj bi se odražalo pri poročnih slovesnostih, ki so ponekod res sijajne.

trojni DA

Ko mladoporočenca izgovorita DA, soglašata, da v njuno zakonsko skupnost nikdar ne bosta pustila tretjega partnerja. Bosta,

kot je Bog določil, **eno**; nadalje, da bo njuna **zveza plodna** in da nikdar **ne bosta zapustila** drug drugega. Skupaj bosta vztrajala v radostih in nadlogah in se ob tem osebno dopolnjevala. Mnogozenstvo je v globokem nasprotju z osebno skupnostjo zakoncev, ki *“nista več dva, ampak eno telo”*.

Zakonca morata tudi poskrbeti, da se jima bodo rodili otroci. Rodnjo otrok je Bog naročil že prvemu človeškemu paru. Njuna plodnost ni zgolj biološka; svojim otrokom morata priučiti človeške in krščanske vrednote. Osnovno nalogo - služiti življenju - pa v nadnaravnem duhu lahko opravljajo tudi neplodni pari.

Roditi otroke je v naravo zapisana služba življenju; zakonci so **deležni Božje stvariteljske ljubezni**. To nalogo pa je danes spričo družbeno-gospodarske ureditve in življenju sovražno razpoložene miselnosti težko uresničiti. Otrok naj rodita toliko, kot jih odgovorno starševstvo dopušča, se pravi toliko, da odnosi med člani družine ne bodo ne varno ne duhovno okrnjeni; novi otrok jih ne sme pahnuti v pomanjkanje

oziroma jih prikrajšati za čustveno naklonjenost. Urejanje rojstev naj vodi vest, naravnana na Boga, ne trenutna svojeglavost.

Poročenci si obljubijo nerazvezljivo zvestobo. Dogovor, da sklepata zakon “na poskus” oziroma “do nadaljnjega”, ne more izražati resnične ljubezni, ki je dokončna in nepreklicna. Zvestobo zakoncev zahtevajo tudi otroci in njihova vzgoja. In končno: *“Kar je Bog združil, naj človek ne ločuje!”* Zakrament zakona je znamenje in sad božje zvestobe dani besedi in Kristusove ljubezni do Cerkve. Sodobnemu človeku, individualistu in neodvisnežu se upira nepreklicno vezati se na enega človeka. Vendar je to del veselega oznanila. Posebno pozornost in spodbudo zaslužijo zakonci, ki jih je partner zapustil, a ne iščejo nadomestnega partnerja.

Stvariteljska danost je v zakonu bolj kot v drugih zakramentih znamenje odrešenja. A tudi nikjer drugje sile greha ne povzročajo toliko težav kot tu. Sveti zakon najlepše kaže pot skozi trpljenje v večno radost.

pripravil B. Makovec

pismo našega župnika

Joško Bucik,
župnik v Augsburgu

Dragi rojaki!

...tako je! - pa pika! - in amen!

Kakšna gotovost, si mislim in v ušesih še odmeva nekakšen glas, podoben zaloputajočim se vratom. Tako se včasih konča kateri od pogovorov, ki pa je bolj samogovor.

Vsevprek ugotavljajo, da je v Cerkvi vse narobe, da župniki ne delamo tako, kot je prav, da ne damo jasne besede, da ne sodimo pravično itd. Opaznejše so tri skupine ljudi. Prvi mi zatrjujejo, da so dobri in poštene, da pa ne pridejo k maši zato, ker s slabimi ljudmi nočejo imeti ničesar skupnega. Ob tem ne pozabijo naštetih grehov župnikov, vernikov, starejših ljudi in še koga. Ne dolgo pa mi razlagajo, kako so dobri. Hitijo govoriti, da ne bi vmes posegel, in odločno končajo.... pika! - in amen!

Drugi so tisti, ki pridejo k maši, nekateri le občasno. Ti mi dopovedujejo, da se Cerkev preveč ukvarja z nepravimi ljudmi, oni pa da so potisnjeni v stran. In dodajo: vsepovsod je "glih" - doma, v politiki, v gospodarstvu in tudi v Cerkvi. Tu pa tam mi kdo celo zagotavlja, da bo že poskrbel, da bo spet red. Tudi tu ni prostora še za katero drugo besedo.

...pa pika! - in amen!

Tretji in še mnogi drugi pa so prepričani, da je Cerkev povsem odveč, celo škodljiva je, ker jih moti. Vse gradijo na moči razuma, na materialnem bogastvu.

Počutijo se, kot da imajo oblast nad vsem, da lahko govorijo in se obnašajo, kot se jim zdi. Spet isto: tudi oni so dobri ljudje in hite govoriti, da jih ne bi zmotil... pa pika! - in amen!

Toliko dobrih ljudi je, pa se vendar nekaj ne ujema. In če že hočete: tudi župnik, nisem kriv.

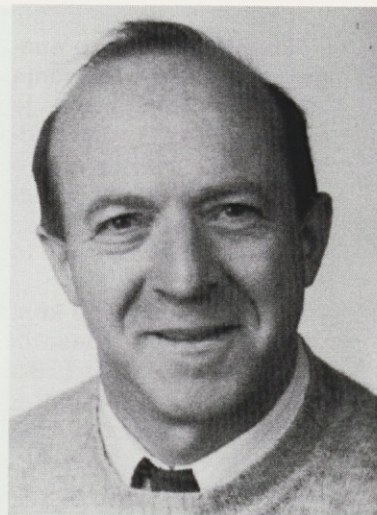
...pa pika! - in amen!

Res je, vsak posameznik je lahko zelo dober, v **skupnosti** pa odpovemo. Odgovora, ki ga pričakujete, vam ne morem dati. Psalmist nas pouči, da sodba in tudi maščevanje gre le Bogu. Kot duhovnik ne morem presojati misli vaših src, kot duhovnik ne smem nikomur zapreti vrat, kot duhovnik ne smem posegati na področje človekove svobode, kot duhovnik ne morem uporabljati besed, ki jih svet uporablja v svoji premetenosti in zvižčnosti, niti se spustiti na raven tistih, ki delajo brezbožno.

Lahko vam oznanjam le božjo modrost in evangelij. Prešeren ga je dojel takole: "Da pravi Bog se kliče Bog ljubezni, da ljubi vse ljudi, otroke svoje, da zemlja, kjer vijo viharji jezni, je skušnje kraj, da so naš dom visoke nebesa, da trpljenje in bolezn z veseljem vred so dar njegove roke, da čudno k sebi vod' otroke ljube, da ne želi nobenega pogube, da ustvaril je ljudi vse za nebesa..." (Krst pri Savici).

Ne jaz, Duh - Duh božji vas bo varoval in osrčil za življenje. Le Bog more dati odgovor na nemir-

Joško Bucik se je rodil leta 1942. Po končanem študiju teologije je bil l. 1967 posvečen v duhovnika. V Nemčijo je prišel leta 1972, kjer zdaj deluje med Slovenci v Augsburgu.

na vprašanja našega življenja. Vesel sem, da vas smem spet povabiti, da se sprejemajte kot ljubljene bratje, tako, kot vas Bog sprejema; da si voščite dobro in se osrečujete, da v sebi gojite globoko spoštovanje do vsakogar, do rojakov, do stvarstva in do svojega življenja. Maša naj vas posvečuje, da boste vredna posoda božjega Duha.

Cerkev ima svojo pot, ki jo je določil Kristus, in ta se je skozi stoletja dopolnjevala. Svet in vsako življenje poteka po zakonitostih, ki jim jih je dal Bog Stvarnik.

...tako je! - in amen!

Pa še nekaj. Vsak zase je res lahko zelo dober, pa kaj mu to koristi, če je dober le zase in pozablja, da ga nekdo potrebuje?

Vesel bom, če bo to pismo komu pomagalo k razmišljanju.

V postnem času smo. S čistimi mislimi v srcih in dobrimi deli pojdemo veliki noči veselo naproti.

+ + +

Zgodilo se je te dni v zelo lepem kraju. Otroci so imeli šolski izlet. Bil je lep sončen dan, vsenaokrog samo cvetje in petje ptic, otroci razigrano veseli. Pa pov-

(nadaljevanje na strani 14)

Slovenija

Moja dežela

na sploh

ARHITEKT IVAN VURNIK

Ob navzočnosti predstavnikov cerkvenih, državnih in kulturnih ustanov so slovesno proslavili 110. obletnico rojstva enega največjih slovenskih arhitektov - Ivana Vurnika. Njegov pomen in delo so predstavili štirje govorniki, zbornik - katalog in razstava okrog petstotih slik. Kot pionir slovenske moderne arhitekture je močno vplival na našo kulturo. Leta 1957 ga je tedanja oblast, ker se z njo ni strinjal, upokojila in

zapovedala molk o njem. Vurnikovo umetniško snovanje zaznamuje poleg svetnih tudi veliko religioznih del, kot so oltarji, pročelja cerkva, orgle, tabernaklji, kapele, čudoviti mašni ornat... Slovesnost je zapoznel dolg zamolčanemu velikemu človeku, mislecu in arhitektu.

DR. NIKO KURET (1906-1995)

Umrli je znani slovenski narodopisec, romanist in etnolog dr. Niko Kuret.

Na pritisk oblasti je kmalu po vojni pustil gimnazijsko profesuro in se v okviru Akademije znanosti in umetnosti, katere član je kas-

Iz spomina v spomin

Naslovnica knjige, ki nam govori o Slovencih iz Berlina.

neje postal, predal študiju ljudskih šeg in navad ter ljudski gledališki ustvarjalnosti. Napisal je več knjig, najbolj znano njegovo delo je Praznično leto Slovencev. Dobitnik mnogih mednarodnih nagrad je užival velik ugled doma in v tujini. Bil je neutrujen delavec, stroki predan in razgledan znanstvenik, globoko veren, pošten in pokončen človek.

FINANČNO OKO

VERSTVA SVETA

Tiskovno društvo Ognjišče iz Kopra je izdalo iz angleščine prevedeno knjigo o velikih verstvih: hinduizmu, konfucionizmu in taoizmu, džainizmu, verstvu Sikhov in Parsov (Zaratustra), judovstvu, krščanstvu, islamu in o prvotnih verstvih. Knjiga je napisana nepristransko, saj je avtor pustil "govoriti" predstavnikom navedenih verstev brez razlaganja ali primerjanja. Besedilo na kratko prikaže vsebinske značilnosti verovanja in je primerno čtivo za ljudi, ki religijo šele spoznavajo.

OPOREČNIKI

Človeku, ki mu vest ne dovoli, da bi z orožjem in nasiljem uveljavljal mir, pravimo oporečnik zaradi ugovora vesti, ker je proti

uporabi orožja. Slovenski zakon iz leta 1991 omogoča takim, da namesto vojaškega roka služijo sedem mesecev civilno službo, npr. v dobrotelčnih ustanovah. Odločitev za civilno služenje zahteva nesebičnost in pogum. V Sloveniji imamo komaj en odstotek oporečnikov, v drugih evropskih državah jih je do štirikrat več. Letos tako služi vojaški rok že tretji rod nabornikov; v Karitas se je prijavilo devet fantov, drugi so šli v druge človekoljubne ustanove.

POKOJNINE

Lani decembra je najvišja normalna netopokojnina znašala okrog 163.000 tolarjev. Z raznimi zakonsko dovoljenimi dodatki (borčevski in drugi) pa je narasla na 250.000 tolarjev. Povprečna pokojnina je bila petkrat nižja (48.500 SIT), sploh najmanjša celo 17-krat nižja (14.500 SIT).

ČRNA CESTNA KRONIKA

Leta 1991 je na naših cestah umrlo 20 otrok, starih do petnajst

let, naslednji dve leti pa po 22 in 21, lani 34! Pred dvema letoma je bilo med mladino od 16. do 18. leta 13 žrtev prometa, lani kar 35. Smo neslavni evropski rekorderji. Vseh umrlih v avtomobilskih nesrečah je bilo predlanskim 493, lani pa 506. Gospodarstvo je zaradi tega utrpelo 40 milijard tolarjev izgube.

RAZLAŠČENCI

Združenje lastnikov razlaščenega premoženja je na zborovanju v Cerkljah na Gorenjskem zbralo okoli štiristo članov (iz 32 podružnic), ki jim je oblast po 2. svetovni vojni krivično odvzela lastnino. V dopisu vladi so zahtevali, da naj hitreje rešuje zahtevke (v treh letih je bila popravljena krivica samo eni petini oškodovancev) in zagrozili, da se bodo z vsemi sredstvi, legalnimi in legitimnimi, prizadevali za uresničitev zakona. Če bo potrebno, bodo o tem obvestili tudi Svet Evrope.

NOVA IMENA CEST

V Sloveniji je še vedno veliko

cest, ulic, trgov... poimenovanih po revolucionarjih in dogodkih med 2. svetovno vojno. Preimenovali se je ponekod posrečilo, drugod pa se mu upirajo. Z novimi imeni ulic so deloma uspeli v Laškem, na Jesenicah, v Škofji Loki, Vipavi, Murski Soboti, Postojni, Ljubljani, Mariboru itd. Ostaja pa Kidričevo, pred vojno se je imenovalo Strnišče, in mnoga druga mesta.

REJCI MALIH ŽIVALI

Dvesto devetinsitirideset gojiteljev malih živali je na celjskem razstavišču pokazalo svoje "gojence": kunce, golobe, kokoši, gosi, okrasno perutnino, sobne ptice, činčile... Namen razstave je bil preveriti vzrejo novih pasem in spodbuditi gojiteljsko dejavnost. Predstavljen je bil "slovenski kunec", pasma modrosive barve, zokusnim mesom in kakovostnim kozuhom.

KOLESARJENJE

V gospodarsko razvitih deželah je kolesarstvo del turističnega in prometnega sistema, zato so tam kolesarske steze skrbno načrtovane in vključene v cestno omrežje. Pri nas imamo v večjih mestih res nekaj kolesarskih stez, vendar je omrežje pomanjkljivo in slabo vzdrževano. Ob gradnji cest bi morali nameniti nekaj sredstev tudi tem stezam, saj bi s tem pripomogli k zdravi rekreaciji, po kateri sprašujejo zlasti tuji turisti. Istočasno bi kolesarjem, kot najbolj izpostavljenim (poleg pešcev) prometnim udeležencem, zagotovili večjo varnost.

TERORIZEM

V desetih mesecih lani je v Sloveniji eksplodiralo 42 bomb in razneslo nekaj lokalov in avtomobilov ter ranilo več ljudi. Teroristi neredko izsiljujejo z grožnjo, da

(Predarlška) Domača pesem nas povezuje, kjer koli že smo.

bodo podtahnili eksploziv, če ne bodo dobili denarja. Pokalo je na Postojnskem, v Mariboru, Izoli, na Teharjah, Celju, Ljubecni, Laškem in še kod. Kriminalistična služba pri preganjanju takega kriminala doslej ni imela preveč sreče.

ŠPORTNI USPEHI

Alpski smučarji so nas spet presenetili. V Wengnu je J. Košir zasedel tretje, v Kitzbühlu pa drugo mesto v slalomu; ter drugo mesto v veleslalomu v Adelbodnu. Tretje mesto v veleslalomu je v Cortini d'Ampezzo prislužila tudi Š. Pretnar.

24 UR ENAINDVAJSETEGA JANUARJA

Zapisali smo dogodke naključno izbranega dne. Ta dan je v Ljubljani prijkalo na svet 18 novorojenčkov, gasilci so gasili trikrat, Avto-motozveza je 18-krat pomagala, na urgentnem bloku klinike so pregledali 180 bolnikov (od teh jih je 58 dobilo mavec), rešilci so opravili 182 prevozov, policisti so morali poseči 12-krat, avtomobilskih nesreč je bilo 51.

od tu in tam

CELJE

Z napravo za odžveplevanje, ki jo zdaj preizkušajo v Cinkarni, bo prišlo v zrak iz proizvodnje titanovega belila desetkrat manj žvepovega dvokisa! Ostanek v obliki razredčene žveplene kisline pa bodo porabili pri pridobivanju navedenega belila. S tem je podjetje doseglo evropske normative in bo izdelek lahko tržilo v Evropi, Celje pa bo iz 4. razreda onesnaženosti zraka prešlo v 2. razred.

ČERNIVEC

Krajani Brezij so zaprli radovljica-

(Francija) G. Andrej Capuder, ambasador RS, s svojo ženo na obisku v Mericourt

ško deponijo za odpadke, in tako sta ostala brez smetišča tudi Bled in Bohinj. Do aprila bodo smeti odlagali na kranjsko odlagališče. Potem pa občinski organi še niso našli uporabne rešitve. Brezjani so tako ostro nastopili, ker so Radovljčani vse od leta 1980 uporabljali deponijo kot začasno, trajno rešitev pa prelagali več kot petnajst let.

LENART

V občini je bilo lani decembra skoraj tretjina dela sposobnih ljudi brezposelnih. Delo je iskalo 1.885 ljudi. V negospodarstvu je bilo zaposlenih 707 ljudi, v gospodarstvu pa 1.221, skupno torej 1.928 ljudi ali drugače: ob vsakem zaposlenem Lenarčanu je stal eden brez dela!

LOŠKI POTOK

Ob večjih nalivih se zlasti zadnja leta napolnijo kotanje okoli kraja s smaragdno zeleno vodo. Lani oktobra so se po "jezeru" lahko prevažali z motornimi čolni. Vendar voda v enem tednu vedno

presahne. Kadar močno dežuje, so nekateri predeli naselja kot rešeta, ki bruhajo vodo, in če ne bi bilo požiralnikov, bi pod Jazbino valovalo drugo Blejsko jezero.

MARNO

Naselje je ena od krajevnih skupnosti občine Hrastnik. Na krajevni praznik so pregledali ion ovrednotili opravljeno delo. Vaški vodovod uspešno upravljajo sami, krajše cestne povezave v Brdce in Brezno so asfaltirali deloma z občinskim denarjem. V naslednjih letih pa naj bi dogradili društveni dom.

MURSKA SOBOTA

Lani so ljudje, ki skrbijo za naravno okolje, uredili v mestnem parku umetno jezero z namenom, da ohranijo izumirajoče prekmurško rastlinstvo. Na ribniku pa je ob zimskem mrazu nastalo drsališče, ki ga je mladina temeljito izrabila. S tem so obudili stare namere in načrte za umetno drsališče, ki ga to območje še kako

(Stuttgart) Dr. Marija Cesar je 21.12.1994 doktorirala na Fakulteti za kemijo in farmacijo na Univerzi v Tübingenu.

potrebuje. Morda bodo občinski moške za pot odločnejši.

NOVO MESTO

V kulturnem domu so praznovali 25-letnico Dolenjskega okteta. V četrto stoletje je pripravil 750 nastopov (povprečno trideset na leto) in naštudiral sto osemdeset pesmi (torej povprečno štiri pesmi na nastop). Od prvotnih osem pevcev so ostali samo štirje; vsega se je zamenjalo deset pevcev. V pozdravnem nagovoru je bila poudarjena vztrajnost in predanost petju ter neštivilni napor in odrekanje članov okteta, ki je vedno pel na zavidljivi umetniški ravni.

PODBELA

Reka Nadiža, ki izvira v Italiji in teče 15 km po našem ozemlju, je zaradi svoje kristalno čiste vode, kulturnih spomenikov ob njej in Napoleonovega mostu, ki povezuje bregova, z državnim odlokom zavarovan naravni spomenik. Predlog Soških elektrarn, da bi reko izvzeli naravovarstvenemu ukrepu in zgradili dva jezova za

potrebe elektrarne, je Zavod za varstvo naravne dediščine odločno zavrgel; je pa zadeva na žalost še vedno predmet nadaljnega dogovarjanja.

PODZEMELJ

V kopališču na Kolpi se je lani poleti ob koncih tedna nabralo do pet tisoč kopalcev. Kolpa je na tem koncu še čista in primerno topla. Ljudi privlači tudi dobra gostilna ter trgovina z mesnimi izdelki in sadjem. Občina Metlika je uredila kamp in poskrbela za razvedrilo in igre. Objektu v Podzemlju konkurirajo kopališča v Primostku, Metliki in Vinici.

RETJE

V vasi pri Loškem Potoku so med obema vojnama gojili tudi do štiristo ovac. Skoraj vsaka domačija je imela kolovrat in pletla volnene jopice itd. S to dejavnostjo so zaslužili prepotreben denar za preživetje. Industrializacija je ovčerejo pregnala in danes nikjer več ne predejo volne - oživlja pa zreja ovac zaradi okusne jagnjetine.

STARA CERKEV

Mednarodnega lovskega tekmovanja na Kočevskem se je udeležilo nad sto lovcev iz Italije, Avstrije in Slovenije. Začeli so ga z mašo v podružnični cerkvi v Gornjih Ložah. Obred so spremljali Zasavski hornisti iz Litije (igrali so lovsko mašo) in lovski pevski zbor iz Mežice. V nagovoru je župnik opozoril, da imamo sicer oblast nad živalmi, a tudi odgovornost, zato imejmo zrel odnos do divjadi. To je bila prva taka prireditev v tem koncu Slovenije.

ŠENTJUR PRI CELJU

Župljani so na izvirno praznovan dan samostojnosti. Po maši za domovino so po starem običaju

pripravili pogostitev. Pri spomeniku Benamina Ipavca, znanega glasbenika, so s pesmijo Domovini počastili 165. obletnico njegovega rojstva. Sledil je ogled Ipavčeve hiše, ki je preurejena v muzej, razstavnici salon in poročno dvorano.

ŠTANDREŽ

Prosvetno društvo je ob 30-letnici dramske dejavnosti pripravilo slovesnost v župnijski dvorani. Dogodek so obogatili z odlomki del, uprizorjenih v zadnjih letih, in podelili priznanja za dolgoletno sodelovanje.

VIPAVA

Lani novembra so vinogradniki registrirali Slovensko vinsko akademijo in jo predstavili v kleti Vipavskega hrama. Vipavska klet je leta 1994 praznovala stoletnico delovanja. Ustanovitelji Akademije so se odločili za lastninjenje družbenih vinogradov in za tehnologijo manjših klet. Določili so 27 vinogradniških leg, s čimer bo zagotovljeno geografsko poreklo. Akademija izdaja revijo Veritas za gorice, vino in kulinarčno kulturo.

(Stuttgart) Ga. Jožica Tomc in g. Martin Kunej iz Heilbronna sta skupaj zaplesala v sedmo desetletje.

vrenje v slovenskem kotlu

PREDSEDNIK KUČAN LE DO CERKVENIH VRAT

Zadnjega januarja je bil v Dekanih (blizu Kopra) **cerkveni pogreb Andreja Novaka**, slovenskega diplomata pri Evropski zvezi v Strasbourgu. Pogreba se je udeležilo lepo število uglednih osebnosti, med njimi tudi predsednik Milan Kučan. Pri cerkvenih vratih je **namesto v cerkev zavil v levo in tam med obredom (pogrebno mašo) skupaj z nekaterimi somišljeniki tudi ostal**. Delegacija iz Strasbourga, zunanji minister Zoran Thaler, drugi diplomati in Lojze Peterle so šli v cerkev.

Predsednikov **"ovinek v levo"** zbujajo nekaj preprostih vprašanj:

- Je stara predsednikova **ideološka nastrojenost** močnejša od povsem normalnega (evropskega) obnašanja, da ne govorimo o pietetnem odnosu do človeka, od katerega se pri pogrebnem obredu poslavljamo?

- Če so duhovniki dolžni biti navzoči pri celotnem pogrebu, tudi pri t. i. civilnih delih (pesmi, razna civilni obredi; vem, da se tega dosledno držijo), ali ni primerno, da so tudi pri cerkvene-

mu delu pogreba navzoči vsi udeleženci, toliko bolj imenitniki?

- Se predsednik udeleži le tistih verskih obredov, kjer "drugače ni mogoče" ali kjer se pokaže **politična korist**, po znanem reku kralja Henrika IV.: "Pariz je vreden ene maše!"

- Bodo v perspektivi (zamrznjene) strankarske politične pripadnosti tekle njegove priprave na papežev obisk in bo tako tudi z udeležbo pri raznih obredih ob tej priložnosti?

Ivan Likar, Trg Brolo 11, Koper
DELO Ljubljana, 10. 2. 1995

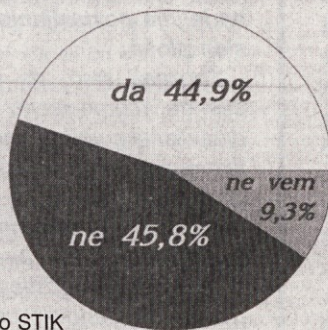
IZ KOMENTARJA DANILA SLIVNIKA v Delu 4. 2. 1995

Nenavadno podobno pa je število žrtev tudi v Sloveniji, kjer dolgo nihče ni hotel priznati, da je

zelo visok krvni davek zahtevala tako imenovana **"državljska vojna"**, ki je bila čista blaznost in v kateri so partizani nekaj mesecev **pobijali domobrance**. Toda številke so neizprosne (še zmeraj so žal tudi nepopolne): po nekaterih podatkih naj bi bilo na partizanski strani v štirih letih padlo okrog 14 do 16 tisoč borcev, v kočevskih gozdovih pa naj bi bili **"zmagovalci"** leta 1945 **pobili okrog 12 do 13 tisoč domobrancev**. K žrtvam med partizani je treba sicer prišteti še okrog 9 tisoč civilistov, ki naj bi jih pobili okupatorski vojaki v najrazličnejših taboriščih, toda ali ta knjigovodski "presežek" sploh kaj zmanjšuje krivdo in odgovornost komunistov za njihovo početje, če ju primerjamo s krivdo in odgo-

Porodniška razklala javnost

V zadnjem času je veliko govora o podaljšanju porodniškega dopusta na tri leta. Ali ste za to podaljšanje?

Vir: Delo STIK

Slovenska javnost je ob predlogu podaljšanja porodniškega dopusta na tri leta močno razdvojena. Tako vsaj pravi zadnja telefonska javnomnenjska raziskava Dela Stik, v celoti posvečena ta čas aktualnemu vprašanju. Anketa je potekala 31. januarja in 1. februarja, v njej pa je sodelovalo 784 od tisoč računalniško izbranih telefonskih naročnikov iz vse Slovenije.

Med telefonskimi predstavniki javnosti, ki s svojo sestavo žal že praviloma nekoliko odstopajo od reprezentativnega vzorca slovenske populacije (prevelika deleža višje in visoko izobraženih, premajhen delež zelo mladih ljudi ipd.), je bilo tistih, ki za podaljšanje porodniške niso, za malenkost več od onih, ki so za to (razmerje je 45,8 : 44,9). Križanje odgovorov pa pokaže, da v različnem opredeljevanju do tega predloga ne igrata pomembnejše vloge spol ali starost, temveč izobrazba in vernost anketirancev. Z višanjem izobrazbe podpora temu predlogu denimo upada, je pa med vernimi (62,9 odstotka vseh anketirancev) znatno višja kot med nevernimi.

vornostjo domobrancev. So manj krivi zato, ker so bili na zmagoviti strani? Posebno, ker se ve, da so partizani kljub temu padli v nekakšnih vojaških spopadih, **domobrance pa so pobili po koncu vojne**, ko naj bi bil že mir. Poleg tega je večina partizanov padla v spopadih s tujci, domobranci pa so bili **žrtev domače vojske**. Ni kaj: zadeva je zelo neprijetna in kar samo po sebi se postavlja vprašanje, kaj naj bi torej letos maja tako glasno proslavljali v Sloveniji. Kaj vse naj bi, recimo, proslavljali partizani? A ne bo vsaj koga nekoliko grizla vest? Ne bodo vsi skupaj vsaj za trenutek pomislili na svojce in potomce tistih, ki so jih neupravičeno (in brez vsakršnega sojenja) pobili v dolenjskih jamah? Najbrž bodo morali iti nekoliko vase, saj je srd žrtev in njihovih svojcev upravičen.

Bodo pa seveda z letošnjo obletnico še drugi problemi. Kaj bodo denimo počeli v nekdanjih vzhodnoevropskih državah, kamor je (zmagoviti) konec druge svetovne vojne pripeljal sovjetsko vojsko. Njihov prihod je bil namreč čista okupacija in nikakor ne osvoboditev. Znano je, da so Rusi prodirali po načelu: **"Pri-demo hitro in nikoli ne odide-mo."** Skratka, v postsocialističnih državah ni ravno veliko razlogov za proslavljanje 50. obletnice zmage nad fašizmom, pa še tam, kjer morda so, je treba zelo paziti, da se ne sprevržejo v lastno nasprotje. Veliko ustrežnejše bi bilo v bistvu proslavljati obletnico padca berlinskega zidu in spremembe režima. V Sloveniji pa zanesljivo tudi obletnice osamosvojitve, vendar se za levico ravno ti datumi najbolj sporni: utrjujejo vpliv novih, demokratičnih strank. Zato ni čudno, da so bili v zadnjih štirih letih številni sloven-

Tine Velikonja, predsednik Nove slovenske zaveze

praznovali ne bodo le komunisti

Osrednja slovesnost bo v Kočevskem rogu 25. junija - Spomladi bo na Teološki fakulteti simpozij o državljanski vojni - Črna maša v Cankarjevem domu

Društvo Nova slovenska zaveza združuje vse tiste, ki jih je med vojno in po njej prizadela komunistična revolucija. Letos ga čaka veliko dela. Poleg tega da se bo moralo odzivati na ponarejena slavlja nekdanjih komunistov in njihovih partizanskih borcev, ga čaka zahtevno delo pri postavljanju spominskih plošč (predvsem v Ljubljani) in organiziranju slovesnosti ob 50. obletnici pobojev domobrancev in drugih žrtev komunizma.

Letos čaka NSZ veliko dela, pri čemer mislim najprej na nadaljnje postavljanje spominskih plošč.

Spoznali smo, da je skrajni čas, da vrnemo vsem, ki so med državljansko vojno umrli na protikomunistični strani, pravico do javnega imena in vsaj simboličnega groba. Večino dela opravijo domači ljudje. Zbirajo se po župnijah in podružnicah, z našo pomočjo ustanovijo odbor in ta si razdeli delo. Treba je zbirati in preveriti podatke o umrlih, saj so sezname, po katerih so žrtve klicali na morišča, uničeni. Večkrat so težave, kadar je treba dobiti pisno privoljenje za vpis umrlega na ploščo ali za to dobiti denar. Ne gre samo za vpis na spominsko ploščo, gre

za javno izpostavitve umrlega, razglasitev, da je mrtev in tudi podatka, kako je umrl, saj so uradno ti ljudje še vedno živi.

Ob tem moram opozoriti na neko sprevrženost. Vsi smo načelno za spravo med mrtvimi, zavedamo pa se, da sprave med živimi ne bomo dočakali. Za zdaj se moramo vsaj med seboj kulturno pogovarjati. Vendar ni nihče uradno protestiral ob podlih razlagah (Stane Potočar, Danica Simčič), da so te plošče neke vrste sramotilni stebri, češ da so tisti, ki so na njih napisani, zdaj izpostavljeni javni sramoti. Izgleda tako, kot da morilci niso skrili grobov pomorjenih in uničili njihov seznamov z namenom skriti svoj zločin, ampak iz srčne dobrote, ker so želeli sorodnikom prihraniti ponižanje ob obisku grobov svojih dragih.

Izprijena je bila tudi parlamentarna razprava o zakonu o popravi krivic, ki ga je v proceduro vložila Slovenska ljudska stranka. Predlog je že v svoji osnovi namenjen predvsem internirancem na Golem otoku

in povojnim političnim zapornikom, zdaj pa so ga tako oskubili, da ni vreden počenega groša. Mučenim in umorjenim so črtali celo pravico do dobre ga imena.

Vrniva se k spominskim ploščam, ki jih pripravljate.

Navedel bi Ljubljano s 700 imeni, Šentjernej s skoraj 500 imeni, Žužemberk, kjer bo napisanih več kot 200 imen, Šent-rupert z okrog 200 imeni. Na postavitve se pripravljajo tudi v Gorenji vasi v Poljanski dolini, v Ribnici, na Brezovici, v Šent-joštu. Za vse nimamo seznamov, saj obstaja tudi Društvo za obeleženje zamolčanih grobov, ki ga vodi Franc Perme. To se ukvarja s postavljanjem župnijskih spominskih plošč in znamenj na grobiščih in moriščih (Mozelj, Travna gora, Vrh nad Trbovljami, Mačkovec), od njih pa podatkov ne dobimo. Gorenjskih domobrancev je bilo pobitih več kot tisoč, vendar jih je doslej navedenih na spominskih ploščah komaj tretjina. Bela krajina je krvavela predvsem na začetku, treba pa bo tudi na Štajersko, kjer bomo za začetek popisali domačine, ki so bili pomorjeni po vojni v Šoštanju. Tudi Primorska čaka.

Pripravljate tudi slovesnosti ob 50. obletnici pobojev domobrancev in drugih žrtev komunizma.

Za slovesnosti ob 50. obletnici zmage revolucije in pobojev domobrancev je ustanovljen spominski odbor, ki ga kot prvi med enakimi vodi dr. Janez Gril, v njem pa sodelujemo tudi člani NSZ. V odboru je še nekaj duhovnikov, zastopniki Katoliškega

središča za Slovence po svetu in društva Slovenija v svetu, saj pričakujemo prihod večjega števila izseljencev z vseh celin, največ pa iz Združenih držav Amerike in Argentine.

Odbor najprej namerava na državni zbor nasloviti poziv, naj se ob 50. obletnici vrhunca komunistične revolucije loti nekaterih opravil, če resnično želi prispevati k spravi. V tujini so poziv že objavili, mi tu v Sloveniji pa ga bomo ta teden s tridesetimi prvimi podpisniki. V naslednjih mesecih bomo skušali zbrati čim več podpisov, doma in v tujini, nato pa ga bomo izročili parlamentu.

Spomladi bo Teološka fakulteta v Ljubljani pripravila simpozij o državljanski vojni in pri tem zlasti o vlogi Cerkve in škofa dr. Gregorija Rožmana.

Osrednja slovesnost bo v Kočevskem rogu 25. junija. Žalno mašo bo daroval nadškof dr. Alojzij Šuštar, povabili pa smo tudi druge slovenske škofo, tudi zunaj Slovenije. Prizadevamo si, da bi bil kulturni program primeren zgodovinskemu trenutku. Po izkušnjah zadnjih let se zbere takrat okrog brezna pod Krenom brez posebnega oglašanja in vabljenja od pet do deset tisoč ljudi. Verjetno je, da se bo naslednja leta to število zmanjševalo. Za letos pa bi želeli, da nas pride toliko kot prvič leta 1990. Predvsem bi bilo pomembno, da bi organizirali avtobusne prevoze iz vseh večjih krajev. Upamo, da bo takrat že stala spominska kapelica, vsaj toliko, da bo dajala zavetišče s svojo streho.

pogovarjal se je Ivo Žajdela

ski politiki z Milanom Kučanom vred zmeraj proti proslavljanju osamosvojitve, letos pa so se zelo zagnali. Oni naj bi že vedeli, kaj delajo. Kučan pa je menda poleg tega razčistil tudi sam s seboj, ali je konvertit ali ne. Bil naj bi namreč reformist. V redu. Toda če je reformist, je lahko samo komunist reformist. Za te pa se ve, kakšni so. Eden izmed njih je na primer Boris Jelcin...

IZ KOMENTARJA JANEZA GRILA v Družini 19. 2. 1995

Komunizem je sicer propadel in "sestopil" z oblasti, na vodilnih mestih pa so še naprej ostali njegovi nosilci. Stara navada pa je železna srajca, pravi slovenski pregovor. Zato ni čudno, če se napadi na Cerkev nadaljujejo. Kakorkoli že, tudi ti napadi na poseben način potrjujejo pomen in veličino Cerkve. Katoliška resnica ima takšno življenjsko moč, piše švicarski teolog Hans Urs von Balthasar v knjigi Katoliški, da tudi v utesnjenih razmerah - kakor močne rastline v bolnih tleh - razvije svojo pristno vsebino. Katoliška cerkev, ki je zasidrana v ta svet, a ni od tega sveta, je vedno gojila pristno človečnost. Ker si je totalitarni režimi niso mogli podrediti, so jo preganjali. "Kar je treba preganjati, je vendarle na neki način pomembno. Sovraštvo se more vedno znova prevreči v skrito radovednost, toliko bolj, če to, kar je lastnega, vzbuja vedno globlje razočaranje..."

Katoličani lahko v takšnih razmerah naredimo predvsem dve: jasno in glasno protestiramo proti krivičnim napadom na Cerkev, hkrati pa vztrajno molimo tudi za tiste, ki jo napadajo.

(nadaljevanje s strani 6)

praša učitelj otroke, ali so opazili, kako je pomlad lepa. Nakar otroci: "Pomlad? Hm..., kje pa je?"

Niso je opazili, niso je čutili, čeprav so bili sredi nje!

To vprašanje je namenjeno tudi nam in vem, da vsakega vznemiri, ker gre mimo našega življenja toliko lepega, dobrega in veselega, pa tega ne opazimo. Kakšno bogastvo lepote in življenjskih moči je v eni sami pomladi, mi pa godrnjamo nad cvetnim prahom, ki nam je umazal avto, ali nad vetrom in dežjem, ki sta skazila obleko, pričesko...

Zakaj otroci niso več zmožni opaziti pomladi, zakaj odrasli ne znamo več opaziti ljubezni, ki nam je podarjena, zakaj občutimo le to, kar je v življenju težko, neprijetno?

Kadar Cerkev govori o duhovnih vrednotah in vas vabi, da jih sprejmete za svoje, da bi postale vsebina vašega življenja, mislite kot "otroci časa": to je nekaj, kar z današnjim

modernim časom nima nobene zveze, to je le še stvar srednjega veka, mi hočemo živeti tako, kot sami hočemo. Kakšna sebičnost, kakšen egoizem vlada svetu. In človek to hoče!

Bolezni oči oziroma vida se težko pozdravijo, včasih le deloma. Enako je z zdravljenjem duhovne slepote. Zakaj otroci niso videli pomladi? Zato, ker jih na to ni nihče opozoril, nihče jih ni naučil opazovati, nihče jim ni govoril o lepota božjega stvarstva. Otroci so usmerjeni le v učenje, nabiranje znanja, v to, da si bodo ustvarili čimboljše življenje in sebe okoristil (v sebičnosti?), ali v lagodje pred televizorjem ter v igre. In mnogim staršem je tako prav. Ne dojemajo, da ostaja njihov otrok slep. Škoda, da sami sebe tako osiromašijo, saj bo nekega dne ostal otrok do njih slep v ljubezni, spoštovanju, zvestobi... Na kakšnih temeljih bo gradil svojo družino?

So nekateri starši, ki svojega otroka nikoli ne pripeljejo v cer-

kev. Dvomim, da bo ta otrok, ko bo odrasel, cenil nekaj, kar mu starši niso vsejali v srce, saj niti ne ve, kaj pomeni beseda "sveto".

Sprašujem se, zakaj morajo ostati otroci prikrajšani za nekaj velikega. Bojim se, da zaradi slepote odraslih.

In kdo bo odprl oči odraslim? Škoda, življenje si sami otežujemo. Za nizko ceno svoje trme, ponosa in kapricev prodajamo svoje človeške in srčne vrednote: prijateljstvo, zaupanje, družinsko zvestobo, spoštovanje, veselje. - Pa recite, da nismo slepi!

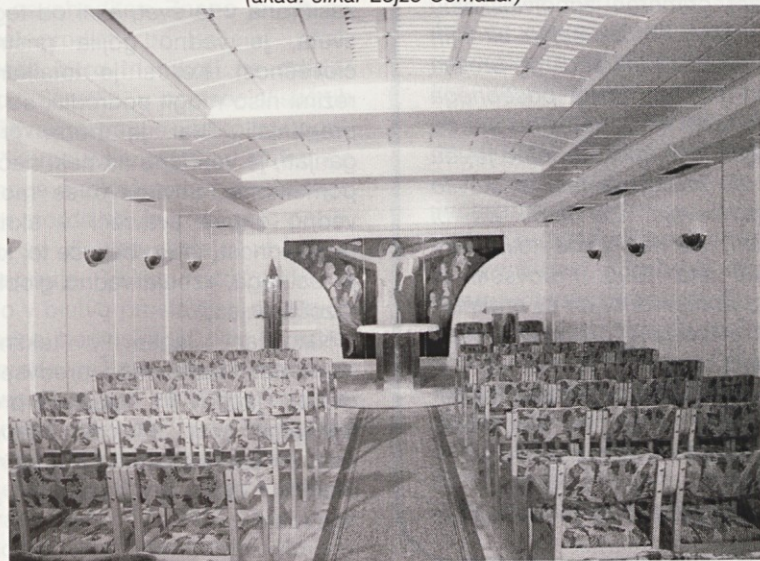
Okrog nas je vse polno pomladi in sončnega poleta: koledarskega, narodnostnega, novodržavniškega, verskega, in če hočete tudi vašega, osebnega!

Zakaj ste malodušni in se kot otroci sprašujete: "Pomlad, kje si?"

Vse Vas prav lepo pozdravljam.

Vaš župnik Joško Bucik

Kapela Kliničnega centra v Ljubljani s podobo Križanega
(akad. slikar Lojze Čemažar)

vaše misli

Slovenkam in Slovencem,
njihovim prijateljem in znan-
cem, živčim v Nemčiji

Vabilo na III. občni zbor SSK-
KN

**Spoštovani, v soboto, 4.
marca 1995, bo ob 15. uri v
FILDERHALLEJU, Bahnho-
straÙe 61, 70171 Leinfelden-
Echterdingen/Stuttgart, tretji
redni občni zbor.**

Z vašim vstopom v članstvo
SSK-KN bi spet dokazali **pri-
padnost narodu**, ki ste mu naj-
brž z vsemi razpoložljivimi mo-

čmi pomagali, da je postal samostojen in suveren in da se je uresničil njegov sen o lastni državi: z vašim prispevkom, z osebnim vplivom, posegom v samo osamosvojitve, gmotnim in moralnim, z vašo simpatijo in ustrežno držo, ko je bila odločitev leta 1991 na kocki.

Od leta osamosvojitve smo se medtem oddaljili in pri tem spoznali, da bo slovenska samostojnost terjala nenehno zavzemanje, skrb, delo in materialne žrtve, če jo želimo ohraniti. Tudi če želimo ohraniti naš narod, njegovo zemljo in

*Tiho, pesem! - bolečine
ne razglašaj naših ran,
če nečast te naša gine,
domu, Kranjc moj, zvest postan!
France Prešeren*

kulturo. Morda vam dogodki v samostojni državi niso bili posebno po godu - v novi slovenski državi in v njeni soseski se dogajajo stvari, ki nas upravičeno skrbijo. Morda vam tudi ni uspelo pridobiti tistih pravic, ki ste jih upravičeno in veliko desetletij pričakovali. V življenju ne smemo obupati, niti ne prekrizati rok in se prepustiti malodušju. Na te **stvari moramo nenehno pozitivno vplivati - z našo držo**, z izrečeno ali pisano besedo, po potrebi tudi s protestom, predvsem pa **z našo udeležbo pri vseh demokratičnih volitvah** v Sloveniji, v slovenskih društvih, slovenskih ustanovah, nič manj v kongresnih telesih. Demokratične volitve niso same sebi namen. Njihov namen je krepiti demokracijo do najvišje možne mere. Sodelovati na demokratičnih volitvah je najmanjša žrtev za lastno državo in svoj

narod.

Tudi demokracija nam nikoli ne bo povsem po volji, vendar je po W. Churchillu to tista družbena oblika, čeprav nepopolna, ki med vsemi omogoča najmanj krivic.

Na našem občnem zboru bomo pregledali preteklo delo, ugotovili, kakšen je napredek in kako bi v prihodnje lahko še učinkoviteje delali. Izvolili bomo nove člane glavnega odbora in se pogovorili o tem in onem.

Prosim vas za uvidevnost, saj moramo za najem dvorane plačati za vstopnini po 10 DM za vsako odraslo osebo.

Na občni zbor vas, vaše znance in prijatelje - prihodnje člane kongresa - vljudno in pri srčno vabim.

Po končanem občnem zboru bo spregovoril vaš dobri znanec in naš cenjeni gost, gospod **Janez Janša**.

Gotovo vam bo povedal marsikaj, kar vas zanima iz zgodovine samostojne Slovenije in obdobja neposredno pred tem.

Poti do FINDERHALLEJA je več:

Z osebnim avtom, izvoz A8/ABK-Stuttgart, B 27 v Leinfelden-Echterdingenu S-Bahn, linije 2 in 3 do Bahnhofstraße ali od bližnjega letališča Stuttgart, ki je povezan s S-Bahn-linijo 2 in 3. Na svidenje **4. marca ob 15. uri v FINDERHALLEJU** in srečno pot!

*Predsednik SSK-KN
Feliks Tavčar*

Zorko Simčič: TRIJE MUZIKANTJE ali POVRATEK LEPE VIDE

Ilustriral Viktor Sest. Maribor: Založba Obzorja, 1994

Zgodba je stara, vendar večno nova; o hrepenenju izse-

ljenca domov, k svojim.

Lepa Vida je na španskem dvoru došla kraljeviča Rodriga. Pri sedmih letih fantič zboli. Nobeno zdravilo mu ne pomaga, dokler ne priplujejo z balonom po zraku iz Slovenije trije muzikantje: Bas, Trobenta in Klarinet. Ti ga s svojo glasbo ozdravijo. Z Vidinim mlekom je namreč fantič pil tudi njeno domotožje. Kaj se potem zgodi, preberite sami!

Pravljica je pisana za otroke - "za starejše otroke, morda tudi mladostne starce" (Simčič) - prepletena z množico slovenskih in španskih primer in izrekov, s pravljicnimi in dejanskimi prvinami, mislimi in ugotovitvami.

Zgodba naj bi bralcu zbudila zavest o nevarnosti bega (asimilacije v tujini, horoskopov, mamil) pred težavami.

"Učinkovit je tudi konec - slavošpev Sloveniji, kar je pravzaprav vsa Simčičeva povest" (Jevnikar). Že ta ugotovitev vabi slovenske družine na tujem, da si jo priskrbijo in jo prebirajo. Posebna vrednota v knjigi so tudi izredno lepe ilustracije.

br

*(Anglija) Ivana in Nataša Mozetič iz
São Paula*

janez cigler

sreča v nesreči

Ne zamerim ti tega, ali glej, tudi jaz imam doma ženo in otroke, vendar se moram tukaj bojevati. Potolaži se, če mi boš zmeraj tako zvest in pridn, kakor si bil do sedaj, te bom spustil domov in te z vsem preskrbel, da le vojska mine in da s Španjolom mir naredimo. Le Boga prosi in moli, da naju Bog pri življenju ohrani." Svetina je to zelo veselilo, da je dobil tako dobrega gospodarja in oblastnika, kar je malokdaj

pri vojaki. Še bolj pridno mu je stregel, zraven pa tudi pridno molil.

Pri velikem mestu Salamanki na Španskem sta se ustavili obe vojski, francoska in španjolska. Na tej strani vode, ki je mimo tekla, so stali Francozi, na oni strani so bili Španjolci, kateri so sklenili, da se bodo tukaj Francozom trdno v bran postavili. Oboji so čakali povelja, kdaj se bodo udarili.

Nekega večera gre general M. natihome ogledovat, kako se Španjoli k boju pripravljajo; rad bi bil videl, kako se razširjajo ob vodi in kam so postavili svoje straže. Drugega ni vzel s seboj kakor svojega zvestega služabnika Svetina. Sedeta vsak na svojega konja in jezdarita ob vodi drug za drugim. General je jezdil predaleč od svoje straže in se preveč ločil od svojih ljudi. Ravno se je že mislil vrniti, kar planejo izza bližnjega grma ob vodi štirje Španjoli, obstopijo generala s služabnikom vred in obrnejo vanj puške. General izdere meč in se hoče

braniti, pa ni mogoče. Nato zasuče konja in ga spodbode, da bi Španjole podrl in oddiral. Tudi Svetinu reče tako storiti, pa eden Španjolv je z bajonetom dregnil konja v trebuh, da so mu čreva ven šinila. Konj pade z generalom, oditi ni več mogoče.

"Le Boga prosi in moli, da naju Bog pri življenju ohrani."

Svetin, ki je mislil, da je tudi general ranjen, skoči sam s konja, da vzdigne generala izpod konjske krvi, in pravi: "Gospod general, ne branite se več, da pri življenju ostaneva, saj vidite, da zdaj ni več mogoče si pomagati. Če se zdaj z lepo ne podaste, naju bodo potolkli in umorili." General se je nehal braniti in Španjoli mu zavežejo roke in noge in ga denejo v čoln; zraven njega privežejo Svetina in tako oba vkup čez vodo prepeljejo.

Španjoli so obhajali veliko veselje, ko so imeli zdaj v oblasti svojega nasprotnika. Tisti možje, ki so ga ujeli, so dobili veliko plačilo, ker so se v smrtni nevarnosti odpravili na francosko stran in v grmu pazili, da bi ujeli kakega Francoza.

General M. in Svetin sta bila vsak posebej zaprta in skrbno varovana. General je bil ves z vrvmi zezan, Svetin, ki je bil le služabnik in zraven še tujec, ni bil zezan, le samo zaprt in zastražen. General je mislil, da bo le španjolski ujetnik, da ga bodo gnali kam daleč med Španjole, kjer bo moral, dokler vojska ne mine, ostati v sužnosti. Ko vojska mine, bo

(Frankfurt) Kol'kor kapljic, tol'ko let...

spet v svojo domačo deželo spuščen, kakor je pri vojskah navada. Kako grozno pa se prestraši, ko pride drugi dan povelje, kaj z ujetim generalom storiti: obsojen je bil k smrti. Španjolski general sam je prišel k njemu v ječo in mu oznanil obsojenje, ki je bilo takole: "Francoski general M., ki je največji sovražnik Španjolv in se ni radovoljno vdal našim vojakom, ki so ga ujeli, ampak se je branil in tudi enega ranil, je k smrti obsojen, da bo jutri zjutraj ob 7 uri pri vodi ustreljen. Svetin pa, njegov služabnik, tudi ujet, je svojega gospodarja pregovarjal, naj se poda. On, ker ni francoski rojak, ampak Ilirijan, tudi zato, ker ni nič orožja imel, ni k smrti obsojen, ampak pri generalovi smrti mora zraven biti; potem bo izpuščen in Francozom nazaj poslan, da jim pove, kaj se je z generalom zgodilo."

Ko je bila ta obsodba označena, je bil general M. še huje zvezan z vrvmi, ker Španjoli ravno železja za vklepanje niso imeli in še veliko skrbneje so ga varovali. Svetina pa so precej razvezali; bilo mu je tudi dovoljeno, da je smel svojega gospodarja v smrtnih bridkosti tolažiti. To ni bilo po pravici, da so ujetega generala obsodili k smrti, pa grozno sovraštvo je bilo med Francozi in Španjoli. Zato so ga k smrti obsodili, če so le kakega imenitnega Francoza ujeli. Tako so tudi s tem generalom storili; vendar so mu poslali spovednika, kateri je bil ves popoldan pri njem in ga pripravljaj k smrti.

Svetin je med tem, ker je smel tega pol dne okoli hoditi, hodil ob vodi in pogledoval, kje bi bila najmanj globoka, in pazil

(Frankfurt) Prisrčno nasmejana Ivanka Jeršin ob obisku svojih sorodnikov iz domovine

dobro, kje in kako daleč narazen stoje španjolske straže.

Ko zvečer spovednik odide od generala in mu obljubi, da bo zjutraj zgodaj spet prišel in ga spremil na morišče, pride Svetin h generalu, ki je ves žalosten in plašen v smrtnih bridkosti sedel v revni leseni hišici za mizo tako trdno zvezan, da je bil že ves višnjev; šest vojakov je stalo zraven njega na straži.

"Zaupajte trdno v Boga!"

General sname prstan in ga da Svetinu s temi besedami: "Hrani ta prstan dobro in, ko prideš na Francosko, pokaži ga moji ženi, povej, kako se je z menoj godilo in potolaži jo! Skrbela bo zate in ti povračevala tvojo zvestovo." Svetin vzame prstan in obljubi, da bo vse zvesto opravil, zraven pa reče: "Zelo se mi smilite, ker boste morali jutri umreti. Če

drugače ne more biti, vdaite se v božjo voljo, potrpite voljno svojo nesrečo, obrnite smrtno bridkosti Bogu k časti za pokoro vaših prestopnikov. Bog je dober in usmiljen, vse vam bo rad odpustil; če boste voljno prestali tukaj, vam ne bo treba trpeti tamkaj. Če vam je pa dobrotljivi Bog še življenje odločil, vas tudi še lahko reši iz sovražnikovih rok in k temu pomagati, bom tudi jaz poskusil. Zaupajte trdno v Boga! Morebiti se vas usmili in vas ohrani pri življenju. Vzemite skrivaj ta cekin, katerega sem jaz imel v srajci zašitega, da ga Španjoli niso našli takrat, ko so nama vse pobrali. Ko se stori večer, dajte ga vojakom, kateri vas bodo takrat na straži varovali. Recite jim, naj si piti zanj kupijo in naj pijo na vašo srečno smrt. Prosite jih, naj tudi vam malo dajo. Če se napijejo, morebiti zadremlejo; opolnoči bom prišel in tiho na okno popaskal, skusite mi ga odpreti, potem ..." Zdaj je moral Svetin generala zapustiti in iti

nazaj v svojo sobo.

o se je storila tema, pridejo drugi španjolski vojaki generala varovat. Med njimi je bil k sreči eden, ki je znal francosko govoriti. General mu prijazno reče: "Ljubi moji vojaki, vi veste, da me boste jutri ustrelili. Umreti moram, kaj mi pomaga denar! Tukaj imam še cekin, vzemite ga, kupite si dobrega vina zanj, ker ste trudni in zdelani. Pijte na mojo srečno smrt in prosim vas, dajte tudi meni malo, da bom lažje trpel."

Vojaki veseli kupijo dobrega vina, pijo, da so ves cekin zapili; tudi generalu dajo piti. Tovariše, ki so zunaj kajžice na straži, so vojaki noter poklicali in se napajali. Sčasoma so vsi posedli po kotih in zadremali, ker so se pogreli; mrz je bilo že takrat, bilo je to v adventu.

Ni bilo še polnoči, ko pride Svetin pod okno in malo steno poškrablja, okno pa je že bil general odprl. Svetin reče generalu tiho na ušesa, naj pihne luč, ki je še malo brlela. General pihne in ugasne svetilko;

tega nobeden vojakov ni opazil, ker so bili vinjeni. "Podajte mi roke, da vam vrvce porežem, s katerimi ste zvezani," pravi Svetin, "potem vzemite nožiček meni iz roke, porežite hitro vrvi na nogah in kjer ste zvezani; hitite, nožiček je nabrušen, da se medtem kateri vojakov ne zbudi."

Komaj je imel general proste roke, je vzel Svetinov nožiček in ko bi mignil, je porezal vse vrvi in vrvce. Ko je bil prost, zleze hitro v okno in Svetin mu zunaj pomaga, da se srečno zmaši skoz okno, ki je bilo precej tesno, general pa precej trebušen. Preden zbežita, sta še okno zaprla in nobeden vojakov ni nič slišal, vsi so spali.

General je hotel zdaj le teči in je vlekel Svetina za sabo. Svetin mu pa reče: "Ne tako, nevarno je! Le počasi hodiva, Bog naju bo varoval, angel varuh naju bo spremljal. Če bi tekla, naju utegne kmalu kdo ugledati. Španjoli tukaj okoli ponoči vedno švigajo; precej bi vedeli, da sva uhajalca. Če pa pojdeva

počasi, bo vsak mislil, da sva domača." In res je bilo tako. Več ko tri trume Španjolv sta srečala, ki so sem ter tja hodili in pazili, kaj počno na drugi strani Francozi. Ker sta pa počasi šla in vsak en kol na rami nesla, jima nihče ni nič storil. Vsi so mislili, da sta domača vojaka.

**"Le počasi hodiva,
Bog naju bo
varoval, angel
varuh naju bo
spremljal."**

Svetin je poprejšnji popoldan dobro ogledal, kje je voda najbolj plitva in kje ne stoje straže. Na tisto mesto pelje generala: dve uri sta tja hodila. Tamkaj reče Svetin generalu: "Tukaj ni nobenega španjolskega vojaka blizu, voda tudi ni ravno globoka, zdaj morava preplavati. Odšla sva srečno eni smrtni nevarnosti, Bog daj, da bi le še srečno čez vodo prišla."

Četudi voda ni bila zelo globoka, vendar je bilo treba plavati precej na široko. Svetin je znal dobro plavati; samega ni nič skrbelo, da bi ne preplaval. Tudi general je nekaj znal, pa zdaj, prileten, in precej rejen je bil, si v vodi ni mogel veliko pomagati; zato sta bila oba v veliki skrbi. Ni bilo časa veliko pomišljevati, ampak oba sta se Bogu izročila in angelu varuhu priporočila, se za roke prijela in bredla. Dokler je bila voda plitva, sta lahko bredla; ko sta prišla na globokejšo vodo, sta morala plavati. General je plaval nekaj časa, zakaj v hudi sili človek zelo veliko stori, vendar dolgo ni mogel, jel je pešati in

(Anglija) Profesor dr. Drago Ocvirk pri enem od živahnih pogovorov v kuhinji Našega doma

omagovati. Svetin mu poda roko in pravi: "Jaz znam nekaj časa z eno roko plavati, držite se me in pomagajte si kolikor morete, da srečno čez prideva." Tako plavata vkupaj nekaj časa. Svetin je začel pešati, general je ves omagal, nič več ni mogel naprej, že se je začel topiti in voda mu je že šla v grlo. Svetin ves spehan in truden, je vendar generala zmeraj še za roko vlekel in ga ni pustil utoniti. General pa je popolnoma opešal, vendar si je vso moč vzel, da je še rekel Svetinu tele besede: "Svetin, le pusti me, da utonem, vsaj ti si reši življenje, da oba konec ne vzameva! Rad umrjem, rad utonem, da me le Španjoli ne bodo streljali. Bog ti bo povrnil, kar si meni storil. Plavaj srečno, Svetin, in povej, povej ..." Tukaj je generalu besedi zmanjkalo, utopil se je, roke je še iz vode molil, z njimi grabil in pomoči iskal, pa ga ni bilo, da bi mu jo dal.

Svetin plava naprej in se večkrat nazaj ozre na tisti kraj, kjer se je general utopil. Svetin ni bil tri korake od njega, ko se general pokaže iz vode in kliče: "Svetin, ljubi moj Svetin, plavaj nazaj k meni, da počijeva. Bog je uslišal mojo molitev pod vodo; glej na skali stojim, voda mi je do vrata." Svetin se obrne, plava do generala in se ustopi zraven na skalo sredi vode. Na tej skali sta stala in počivala več kot pol ure. Medtem je general Svetinu tako govoril: "Takrat, ko si me spustil in sem se začel topiti, sem iz dna svojega srca vzdihnil k Bogu in rekel: 'O dobrotljivi Bog, usmili se me!' Usta sem vkup tiščal, da me ni voda zalila, z rokami sem pod vodo na vse kraje segal in iskal pomoči, kakor vsakteri v

(Stuttgart) Dr. Marija Cesar po uspešnem zagovoru svoje doktorske disertacije s svojimi starši in bratom

smrtnih bridkosti. Kar sem zadel z roko v steno, zavesti takrat še nisem izgubil; hitro se začnem poprijemati, više, više, tako dolgo, da sem se na skalo ustopil in spet začel dihati, ko sem imel glavo zunaj vode." Svetin pravi: "Glejte, koliko dobrote vam izkazuje usmiljeni Bog."

**"Bog je uslišal
mojo molitev pod
vodo!"**

Ko sta na skali zadosti počivala, začneta naprej plavati. General plava nekaj časa, pa je zelo opešal. Svetin mu spet poda roko in plava le z eno. Tako je Svetin precej daleč s težkim trudom vlekel generala za sabo v vodi. Ko se je general spet začel topiti, zavpije kar naenkrat poln veselja: "Čast Bogu, do dna sem z nogami, bredem lahko." Tudi Svetin se ustopi in vkupaj bredeta počasi

do kraja. Ko pribredeta do kraja, je že pri kraju vode bil francoski vojak na straži in zavpil: "Kdo je?" General reče: "Tiho bodi, da ne slišijo Španjoli, jaz sem vaš general; pojdi hitro klicat tovarišev, da mi pridejo pomagat iz vode."

Vojak je generala brž po besedi spoznal, tekkel klicat tovarišev, ki so prišli z dolgimi drogovi, da so generala in Svetina iz vode izvlekli. Velik in strm breg je bil tam.

Nikdar ni general tako srčno in s tako gorečnostjo molil kakor takrat, ko je srečno iz vode prišel in ušel smrti. Vpričo vseh vojakov je pokleknil, Svetin je moral zraven njega poklekniti. General je takole molil: "O dobrotljivi usmiljeni Bog, kdaj bom povrnil dobrote, katere si mi storil? Spoznam, da tolikega usmiljenja nisem vreden; od vseh zapuščen sem že smrtne bridkosti okusil in ti, o Bog, si me rešil iz rok mojih sovražnikov.

(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

Zdi se, kot da so komaj minili božični prazniki, pa je že tukaj pismo naših škofov za postni čas, v katerem se štirideset dni pripravljamo na naš največji praznik v letu, veliko noč, praznik Gospodovega vstajenja.

Ponavadi je obdobje po novem letu v Našem domu v Londonu razmero-

Pater Franci - začasni kuhar v Našem domu

Grof Nikolai Tolstoy (v sredini)

ma zatišno, saj ni dosti obiskovalcev. Letos je bilo nekoliko drugače, saj smo imeli ves čas goste in obiskovalce. V začetku meseca nas je s svojim obiskom nepričakovano počastil celo naš veleposlanik gospod **Matjaž Šinkovec** ter župniku in vsej katoliški skupnosti voščil srečno in uspešno novo leto. Njegovega obiska smo bili vsi veseli.

Tudi naši dragi rojakinji **Nataša in Ivana Mozetič** iz **Sao Paula v Braziliji** sta nam prinesli veselje in dobro voljo med bivanjem v Našem domu. Presenetili sta nas z zelo dobrim znanjem in tekočim govorjenjem slovenščine, čeprav sta se šolali v argentinskih in brazilskih šolah. Povedali sta nam, da se v njihovi družini v Sao Paulu govori le slovensko. Pri nas je bil tudi mlad navdušen Slovenec **Aleksander iz Švice**.

Prav tako smo bili veseli obiskov naših duhovnikov in misijonarjev. Med nami sta bila patra **Franci Pivec** iz Kamnika in **Peter Lavrih**, ki se je na prvi pogled zaljubil v London. Najbolj ga je navdušila tako številna izbira glasbenih in drugih umetniških prireditev. Od misijonarjev je bil spet med nami vrli **Janez Mujdrica**, ki intenzivno študira versko vzgojeslovje v **Birminghamu**.

Prek Londona se je v drugi polovici

januarja vračal v svoj misijon v **Zambiji p. Stanko Rozman** s tremi spremljevalci, **Brankom Likarjem** in dvema mladima strokovnjakoma, ki bosta pomagala našim misijonarjem v Afriki na tehničnem področju (pri postavitvi lokalne radijske postaje), za kar naši misijonarji duhovniki niso usposobljeni.

V začetku februarja sta bila gosta Našega doma **prof. dr. Drago Ocvirk** in absolvent medicine **Uroš Slamič**. V Naš dom sta prinesla polno dobre volje in veselega razpoloženja zlasti v živahnih in koristnih teoloških ter poljudnoznanstvenih pogovorih.

Pogosto prihajajo k nam starši iz Slovenije z bolnimi in prizadetimi otroki. Pred kratkim sta bila en teden med nami zakonca **Srečko in Tanja Denžič** iz Brežic s 4-letno deklico **Petro**, za katero neutrudno in z velikim upanjem iščeta rešitev, ker jo je močno prizadela nenavadna bolezen. Vsi jima želimo, da bi se jima to res posrečilo.

Iz domovine še vedno prihajajo družine z otroki za srčne operacije pri slovitom **dr. Starku na Harley Street Clinic**.

V soboto, 21. januarja, smo imeli v Našem domu sejo župnijskega pastoralnega sveta, katere se je udeležilo doslej največje število članov ŽPS

naše misije v Veliki Britaniji. Predvsem smo razpravljali o skrbništvu Našega doma z ozirom na nenadno smrt kar dveh članov skrbniškega odbora. Ko bo sestavljen novi skrbniški odbor, bo njegova naloga, da dom izroči v last slovenski Cerkvi, ki je s pomočjo Cerkve v stiski dejansko edini finančni in personalni skrbnik tega doma. Samo tako bo lahko Naš dom še naprej deloval in obstajal. Glede skrbništva pa je že bila izražena želja velike večine naše slovenske katoliške skupnosti v Veliki Britaniji. Tak je bil tudi sklep prejšnjega skrbniškega odbora (**prof. F. Sekolec, F. Rožman, župnik S. Cikanek**) z zapriseženo in uradno potrjeno deklaracijo 13. decembra 1988. Omenjeni skrbniki so z desnico, položeno na Sveto pismo, pred uradno pravno osebo potrdili deklaracijo o prihodnjem lastništvu Našega doma v Londonu. Vsi, ki so kakorkoli upravičeni, da si ta dokument ogledajo, lahko to storijo na nadškofijskem ordinariatu v Ljubljani ali pa v Našem domu.

Slovenske maše v postnem in velikonočnem času:

LONDON

- nedelja, 12. marca, ob 5.00 pop.

ABERDARE

- sobota, 18. marca, ob 11.30 dop.

BARGOED

- sobota, 18. marca, ob 4.00 pop.

CHAPEL END

- sobota, 25. marca, ob 4.00 pop.

(praznik Gospodovega oznanjenja Mariji)

DERBY

- nedelja, 26. marca, ob 3.00 pop.

ROTHWELL

- sobota, 1. aprila, ob 4.00 pop.

KEIGHLY

- nedelja, 2. aprila, ob 3.00 pop.
(tiha nedelja)

LONDON

- nedelja, 9. aprila, ob 5.00 pop.
(cvetna nedelja)

LONDON

- VELIKA SOBOTA, 15. aprila, ob 3.00 pop. (blagoslov velikonočnih jedil v kapeli doma)

BEDFORD

- VELIKA SOBOTA, 15. aprila, ob 7.30 zvečer velikonočna vigilija v

ukrajinski cerkvi. Po obredu in sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.

ROCHDALE

- VELIKA NOČ, 16. aprila, ob 3.00 pop. (Beechwood) (Po sveti maši bo v sestrski dvorani blagoslov velikonočnih jedil.)

SPOVED bo v vseh krajih vsaj pol ure pred začetkom sv. maše.

Lepo vabljeni!

župnik

Stanislav Cikanek

avstrija

DUNAJ

Slovinci na Dunaju smo zaradi bližine domovine med prazniki radi doma v Sloveniji pri svojih najdražjih. Tako nas le malo ostaja med prazniki na Dunaju, zato večja praznovanja niso izvedljiva.

Kljub temu pa se je nekaj družin, ki so za novoletne praznike ostale na Dunaju, povezalo in izrazilo željo, da bi skupaj pričakovali novo leto v dvorani pastoralnega centra. Kakor rečeno, tako tudi storjeno. Udeleženci silvestrovanja smo okrasili dvorano in prispevali za vzdrževanje, kot se za silvestrovo spodobi: gospodinje so pripravile dobrote za ugodje želodca, moški pa pijačo za veselje srca. Tudi za glasbo je bilo poskrbljeno - velika izbira kaset nam je pričarala veselo ozračje za ples.

Niti na duhovno plat nismo pozabili. Na silvestrovo smo se ob 19. uri zbrali v cerkvi, kjer smo s kratko pobožnostjo počastili Gospoda. Nato smo odšli v dvorano in skupaj z našim dušnim pastirjem gospodom **Tonijem Šteklom** veselo pričakali novo leto.

Na Silvestrov večer je gospod Toni Štekl po starem običaju v spremstvu dveh strežnikov pokadil in blagoslovil vse prostore pastoralnega centra.

V nedeljo, 29. januarja, je bilo pri slovenski sveti maši precej slovesno, saj je pel mešani pevski zbor, ki ga sestavljajo Slovenci dobre volje z Dunaja in okolice. Zbor vodi gospa

Vlasta Lavrenčič. Slišali smo mašo **prof. Blaženke Arnič**, ki živi na Dunaju in je hči pokojnega slovenskega skladatelja **Blaža Arnič**. Mašo je napisala za odprtje in blagoslovitev kapele v slovenskem kulturnem centru Korotan na Dunaju, ki šele bo. Tako je bila ta maša premierno izvedena v naši cerkvi. Ni naključje, da je izvedba sovpadala z bližino obletnice rojstva in smrti pokojnega očeta Arnič. Zbor je pel tudi pesmi drugih cekrvenih skladateljev.

Maše se je udeležilo izredno veliko Slovencev, videli pa smo tudi nekaj predstavnikov hrvaške skupnosti, ki so prišli poslušat lepo petje.

Po maši smo pevcem pripravili zakusko in nazdravili na veliko število takih doživetij.

Pevci in drugi udeleženci nedeljskih bogoslužnih srečanj smo se še dolgo zadržali v prijetnem pomenku in na koncu skupaj zapeli Zdravljico.

Darja B.

GRAZ

Gospa Marija LEBITSCH - OSEMDESETLETNICA!

V februarju je gospa **Lebitscheva** praznovala 80 let življenja. Rodila se je 22. 2. 1915 družini **Kinast** v Celju. V šoli je bila zelo pridna in nadarjena in si je želela postati učiteljica. Ta želja je ostala neizpolnjena. Po končani šoli je postala trgovka. V rojstnem kraju je

*Gospa Marija Lebitsch,
rojena 22. 2. 1915.*

(Charleroi-mons-Bruxelles) Mali François (Francelj) s svojo sestrico Marie-Laure iz Elougesa prihaja iz znane Mlakarjeve družine.

spoznala svojega moža in se poročila. Med drugo svetovno vojno sta oba občutila vojno grozoto, saj so od novembra 1944 pa do konca vojne padale bombe na Celje. Po vojni je gosa **Marija** okusila trpljenje v **Sterntalu** in na **Teharjah** ter leta 1946 še bolečo selitev v Avstrijo. Tam sta oba pridno delala, da sta si tako lahko ustvarila lasten dom. V tistem času ju je zelo prizadela smrt njune edine hčerke.

V **Gradcu** je takoj poiskala cerkev, kjer so se zbirali Slovenci. Kmalu je postala zavzeta in nadvse koristna članica slovenske skupnosti. Imela je dar govora, zato je bila **g. Mici** slavnostna govornica ob vseh veselih in žalostnih dogodkih. Dvakrat je v imenu slovenske skupine pozdravila **dr. Leniča**, ki je bil škof za Slovence po svetu.

"Teta Mici - Tante Mizzi" ni bila samo odlična sopranistka, bila je in je še vedno velika dobrotnica slovenske skupine v **Gradcu**. Ob tej priložnosti se cerkveni zbor v **Gradcu** gospe **Lebitschevi** prav iskreno zahvaljuje za njeno denarno pomoč. Več let je vodila ljudsko petje, skrbela za pesmarice, prižigala sveče...

Po koncilu je pri mašah brala berila in prošnje za vse potrebe.

Zdaj ji bolezen ne dopušča, da bi

redno obiskovala pevske vaje. Kljub temu se občasno še udeležuje skupnih slovenskih maš, kjer redno skrbi, da so prižgane vse sveče.

Če seštejemo njena leta cerkvene ga petja v **Celju** in po vojni v **Gradcu**, vidimo, da je več kot 40 let skrbno prepevala v čast Bogu in svojemu narodu.

Naši veliki dobrotnici, gospe **LEBITSHEVI**, želimo prijetno in dolgo življenjsko jesen, zlasti pa obilo božje pomoči v vseh življenjskih težavah.

Dobrodošla v slovenski skupnosti v **Gradcu**, doma pa ji želimo lepo sožitje z gospodom Herbertom.

Ernest Artač

PREDARLSKA

Interkonfesionalno srečanje v Franstanzu V tednu molitvene osmine za edinstvo kristjanov se po nekaterih župnijah zberejo zastopniki nekaterih krščanskih Cerkva, da molijo za zedinjenje ali vsaj za boljše medsebojno razumevanje in strpnost. Gospodova molitev "da bi bili vsi eno" pa je namenjena vsem ljudem, torej tudi nekristjanom. Gotovo, da je mišljeno predvsem in v prvi vrsti za tiste, ki imajo Kristusa za Boga in Odrašenika. Ko bi bili ti eno v Kristusu, bi laže našli pot do drugih veroizpovedi.

V župniji Frastanz so to pobudo uresničili. 26. januarja so imeli srečanje kristjanov z drugimi monoteističnimi verniki: budisti, muslimani in judi.

V uvodu molitvenega bogoslužja je domači župnik pozdravil zastopnike tega srečanja in navzoče vernike. Poznavanje kulture, vere, običajev in drugih navad razbline marsikatero predsodke, ki jih imamo drug do drugega in jih je zgodovina zakoličila.

Če se najdemo ob delu, v trgovini, na cesti skupaj, naj bi se srečali tudi pri molitvi, saj imamo vsi enega Boga, ki je Oče nas vseh. Vsak ga sicer drugače nagovarja, a vsem je Stvarnik. V tem oziru se mora pokazati širina in pustiti vsakemu svobodo, da moli in ljubi Boga. V smislu takega pojmovanja in sprejemanja drug drugega se bomo zblížali.

Za uvod v bogoslužje je zapel

domači zbor 91. psalm, v katerem psalmist slavi Gospod in vse njegove stvari. Prvi je spregovoril evangeličanski pastor in povedal nekaj misli. Judovski zastopnik je naglasil mirovna prizadevanja, ki so jih dosegli v Izraelu, ta pa se morajo še nadaljevati, da bo zavladal resnični in trajni mir. Pravoslavni udeleženci so zapeli prošnje, ki so značilne za njihovo liturgijo, in pesem o sv. Savi, ki mu v teh dneh prirejajo akademije. Slovenci smo ob Jezusovi priliki o vinogradu in vinski trti molili za trdno povezavo med domačo Cerkvijo in po njej za prizadevanje za pristen dialog z drugimi verami.

Budistična skupnost, zastopali so jo dva meniha in dva laika, je z molitvijo poživila to bogoslužje. Tudi muslimanska skupnost je opravila podobno molitveno opravilo z razlago in pomenom Korana v življenju muslimana.

Geslo letošnjega srečanja je bilo: "Prizadevanje za mir". Šolski otroci so z besedami in kretnjami nakazali prizadevanja za mir in opozorili na nesmisel vojne in sovraštva.

Za konec so prebrali še odlomek iz Sv. pisma in zapeli pesem o miru, ki jo je pela vsa dvorana. Ravno med molitvenim bogoslužjem je nastal vihar, ki je divjal vso noč in je ruval drevesa in odkrival strehe. Kot bi Bog opozoril na neskladje in razdeljenost.

Kadar narava divja, opozarja: takšno razdejanje ustvarja neednost, sovraštvo in nestrpnost med ljudmi.

Pred slovesom smo ob prigrizku in napitku še bratsko kramljali in tako še poglobil in utrdil medsebojne vezi.

belgija

LIMBURG-LIÈGE

G. Anton Černuta iz **Liègea** je naš dobri znanec in sodelavec. Vodi molitveno skupino, ki se je iz majhne skupinice tako razvila, da šteje danes 600 oseb. Mesečno se zbirajo k molitvi in sveti daritvi v **Banneuxu**. **G. Anton** je velik častilec Matere božje in vnet obiskovalec Medjugorja. Tam je

bil že 24-krat in tja pripeljal že čez 1.000 romarjev. Med vračanjem se ustavljajo v mariborski stolnici pri sveti maši, kjer jih vedno gostoljubno pričakajo, romarji pa navzoče ženske razveselijo z dobro kavico.

Glede Medjugorja si niso vsi edini. Toda tam je veliko molitve, kar ne more biti slabo.

Toda molitev se mora preliti v dejanja. Agnostiki in neverniki kritično gledajo na nas in na našo molitev. Če pa je molitev združena z dobrimi deli, služenjem in bratskim razpoloženjem, to tudi njih prevzame. Molitvena skupina to dobro razume. Zbirajo denar in darove, s katerimi lajšajo bedo v Bosni, posebno v Mostarju.

G. Anton, njegova družina in omejenjena molitvena skupina so za vse nas božji dar, zgled, ki vabi tudi nas.

Čestitamo jim in jih prosimo, naj molijo tudi za naše skupnosti, da bodo resneje opravljale svoje poslanstvo kot ljudje, kot kristjani in kot Slovenci. Molitev in dejanska solidarnost!

Dan bratstva: Zadnje nedeljo v januarju je bil v Eisdenu Dan bratstva za številne narodnosti na tem območju. Skupine lahko dobijo v Kultureel Centrumu stojnico, jo po svoje uredijo in razstavijo svoje zanimivosti ter jih

Anton Černuta (na desni) s svojim sodelavcem Jožefom Bronom (na levi) v Mostarju. V sredi je brat Josip, ki Černutove "dobrine" deli med vse reveže.

prodajajo. Našo stojnico sta pripravila **gospa Anica Varzsak-Kos in gospod Polde Cverle**. S sodelovanjem Slovenskega veleposlaništva v Bruslju so na naši stojnici Slovenijo prikazali kot lepo turistično deželo. Naše dobre gospe so napekle, nekatere na lastne stroške, najrazličnejše dobrine. Prodajali so naša odlična vina in pecivo. S svojo uspešno navzočnostjo na Dnevu bratstva smo se vsaj malo približali Rodetovi misli, da smo "gosposki" narod.

Iskreno priznanje organizatorjem in številnim sodelavkam. Tako je prav, ne smemo se naveličati DOBRO delati.

Poroka: G. Franc Ajdišek iz Houthalena se je poročil z **gdč. Jolando Eori**. Čestitamo in jima želimo vso srečo.

Odšla je: V Maasmechelenu smo se poslovili od **gospe Eme Pezdevšek**, roj. Krejan. Kljub bolehnosti v zadnjih letih je dobra gospa dočakala 85 let. Večino svojega življenja je preživela v Belgiji, kjer je njen mož **Janez** bil rudar. Številni rojaki in prijatelji so jo spremljali na zadnji poti. Ob grobu smo se poslovili od nje z molitvijo in slovensko pesmijo. Zapušča sina **Franca** in vnuka, katerima izrekamo krščansko sožalje.

Vinko Žakelj

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

Prav na sveti večer, 24. decembra 1994, je izseljenski duhovnik v župnijski cerkvi St. Aubin, Blaugies (pri Douru), **krstil** drugega otroka v prijazni družini **Mlakar-Baton iz Elougese**; hčerkici so dali ime **Marie-Laure**. Mladi družini želimo obilo sreče in zadovoljstva.

V kliniki Notre Dame v **Charleroiu** je 29. januarja letos **umrla** gospa **Marija Strmšek, vd. Zrinski, iz Fleurusa**. Ni imela niti 60 let! Rodila se je 5. avgusta 1935 v Zgornjih Lažah pri Poljčanah. V Belgijo je prišla v letu 1957 skupaj z možem, že pokojnim **g. Karlom Zrinskim**. Pokopali smo jo v sredo, 1. februarja, v župnijski cerkvi St. Joseph v Vieux-Campinaireju, Fleurus. Iz Slovenije sta prišla njena sestra in brat. Še kar lepo število ljudi, tako Slovencev in Slovenk, kakor tudi belgijskih prijateljev in znancev, se

Pokojna ga. Marija Strmšek, vd. Zrinski iz Fleurusa

nas je zbralo, ko smo jo spremljali na zadnjo pot. Zdaj počiva v istem grobu kot njen mož g. Karel, ki je umrl že leta 1987. Pokojna Marija je zelo rada brala slovenske knjige in časopise ter revije, zlasti Našo luč in Ognjišče ter mohorjeve knjige. Rada je poslušala slovensko petje in glasbo. K slovenskim mašam je prihajala še kar redno, dokler je le mogla. Naše iskreno krščansko sožalje vsem njenim otrokom - **Dragotu, Karolini in Ludviku** ter njihovim družinam - in drugemu sorodstvu v Sloveniji. Naj se lepo v Bogu odpočije, mi pa jo ohranimo v lepem spominu!

Kazimir Gaberc

francija

Še vedno nam na naša ušesa šepeatajo lepe pesmi evropske mladine. Njihovo bivanje v Parizu je pustilo mnogo lepih spominov in zavest, da je v srcu Evrope še vedno mnogo mladih, ki verujejo in so prepričani, da je Bog tisti, ki daje upanje vsakemu človeku. Slovenci smo lahko zelo zadovoljni, saj nam francoski duhovniki še zdaj radi rečejo: "Slovenci, vaša mladina je lepo pričevala z življe-

(Nice) Krst Estelle - Celine Paolpi - Ivančič

njem in vero!" To tezejsko srečanje je bilo za nas vse lepo doživetje in v veliki ponos, saj znamo tudi Slovenci pokazati, da smo veliki, čeprav smo majhen narod.

V naši župniji smo pogumno stopili v novo leto in začeli z vso navdušenostjo delati nove načrte za delo v božjo čast in slavo. Vreme je bilo v januarju zelo slabo, saj je bil velik del Francije pod vodo. Ljudje so se zelo čudili višini vode in občutili, kaj pomeni biti v tem mrzlem času brez ogrevanja in brez moči pred mrzlo vodo. Mnogi so dejali: "Proti ognju se človek lahko vsaj nekako brani, proti vodi pa ne! Voda pride z vseh strani in zalije vse prostore do višine njene gladine!" V tem času nismo mnogo potovali, zato pa smo bolj delali razne načrte za pastoralno delo med ljudmi in za popravilo slovenskega doma.

Seja župnijskega sveta

Prve dni v januarju smo se dobili člani župnijskega sveta in se pogovorili o mnogih stvareh, ki jih bo treba narediti v tem letu za dobro vseh nas v Franciji. Pogovorili smo se o sv. birmi, ki bo letos 11. junija v Parizu. Beseda je dala besedo in stvari so lepo tekale po programu, ki smo ga imeli napisanega pred seboj. Seveda bi bilo treba še mnogo stvari urediti tako, da bi vsi člani župnijskega sveta

začutili, kako pomembno vlogo ima župnijski svet za župnijsko občestvo. Pogovorili smo se o slovenskem domu, ki ga bo treba še pred birmo lepo prebarvati in urediti. Med drugim smo govorili tudi o dvorani. Izražena je bila želja, da bi bilo dobro, da bi jo čim prej uredili in popravili. Vprašanje je, kje dobiti denar. Dela je na vseh poljih veliko. Vsi ljudje dobre volje so povabljeni, da zavijajo rokave in začnejo pomagati pri pastoralni obnovi in na materialnem polju. **G. Cirilu Valantu** (predsedniku), **g. Guštinu Cirilu** (ključarju), **g. Vereni Zorn** (tajnici) in vsem članom župnijskega sveta, ki so bili navzoči, se prav lepo zahvaljujem za ves trud. Povedati je treba, da so vsi člani sveta raztreseni po pariški okolici, zato morajo imeti res veliko dobre volje, da tudi med tednom pridejo na sejo; nekateri pridejo celo 50 km daleč!

Mladina mi je pripravila presenečenje

Vse se je urejalo tiho in skrito. Dva dni pred srečanjem mi je telefonirala **g. Eva Sutlič** in mi povedala, da se bomo z mladino dobili v dvorani slovenskega doma. Kar veliko število nas je prišlo skupaj. Večerja je bila dobro pripravljena in med večerjo so mi povedali, da smo se dobili zato, da skupaj praznujemo začeto leto in **moj rojstni dan**. Bil sem zelo presenečen, ko so mi podarili velik šopek rož, darilo ter mi prebrali zgodovino mojega življenja. Skupaj z mano je svoj rojstni dan praznoval tudi **g. David Kuret**. Vsem staršem in vsem mladim se prav lepo zahvaljujem za pozornost, ki so mi jo izkazali v vsej preprostosti. Hvala vsem za vse!

Sinoda župnijskih svetov v pariški škofiji

Kardinal **Jean-Marie Lustiger** je vsakemu članu župnijskega sveta napisal pismo, ki se je začelo s stavkom:

"Z veseljem vas bom sprejel v soboto, 21. januarja 1995, v cerkvi sv. Avgušтина z vsemi člani župnijskih svetov pariških župnij. To bo velik dogodek za življenje naše Cerkve. Upam, da boste prišli." Od Slovencev

smo bili navzoči: **g. Silvester Česnik** (župnik), **g. Ciril Valant** (predsednik), **gospa in gospod Ana in Karlo Vičič** (podpredsednika), **g. Ciril Guštin** (blagajnik), **g. dr. Janez Zorec** (član), **g. Jože Simo** (član) ter **Klemen Ložar** (predstavnik mladine), drugi člani so se opravičili, ker so imeli obveznosti.

Dobili smo se ob 10. uri v cerkvi sv. Avgušтина, kjer nam je kardinal **Lustiger** spregovoril o poteku sinode in delu župnijskih svetov v pariški škofiji. Najprej je vse povabil k molitvi, da bi ta dan bil poln sadu in prinesel mnogo dobrih sklepov. Svoj govor je kardinal razdelil v štiri točke:

1. Oznanjati evangelij v svetu
2. Delo sinode
3. Župnijski sveti v škofiji
4. Življenje in težave vernikov v škofiji

Lepo nam je predstavil vlogo in delo župnijskih svetov po župnijah v vsakdanjem življenju. Po molitvi in pridigi smo se po skupinah pogovarjali o vprašanjih, ki nam jih je kardinal nanašal s preroško in mladeniško vnemo. Člani slovenskega župnijskega sveta smo bili razdeljeni po različnih skupinah in smo tako lahko prvič z našimi skromnimi nasveti in novimi pogledi pomagali graditi prihodnost pariške škofije. Gospa in gospod **Vičič** sta mi poslala svoje vtise s tega srečanja:

Srečanje (sinoda) predstavnikov pariških župnij je bilo za naju veliko in prijetno presenečenje.

- "Odkritje" in dejstvo, da je v Parizu veliko vernih ljudi, ki uspešno delujejo na pastoralnem in socialnem področju, (dejavnosti so v mnogih dobrotelčnih in človekoljubnih organizacijah), je zelo spodbujajoče in hkrati izziv.

- Na okrogli mizi sva prišla v stik z različnimi duhovniki in laiki, srečala sva izseljenkega duhovnika španske misije... Prva tema je bilo razmišljanje o primeru MS GAILLOT. Vprašanje, ali je možnih več smeri v Katoliški cerkvi ali zna biti Cerkev strpna, demokratična do drugih in do "svojih"? Seveda, treba se je držati osnove krščanske etike in morale, vendar kje so meje človečnosti? Zna biti Cerkev preroška?

- Teme pogovorov so bile zelo raz-

novrstne. Opazila sva, da so pogoji teh župnij, ki delujejo vsaka v svoji mestni četrti (bogati ali siromašni, "francoski" ali 60 % "tujski"), zelo različni od naših izseljenskih. Nam delo otežujeta raztresenost in oddaljenost, tudi gonilne sile francoskih župnij so nekoliko različne od naših.

- Mnogo se je govorilo o tem, kako pritegniti čim več vernikov vseh starosti. Vodilna motivacija naj bi bilo sodelovanje čimvečjega števila vernikov pri liturgiji in drugih dejavnostih. Pomembno je iskanje tistega, kar je najpomembnejše, da se župnija pravilno razvija. Nekdo je celo v trgovskem žargonu rekel, "Cerkve mora imeti svoj marketing", mora poznati potrebe svojih vernikov. Pritegniti bi morala tiste, ki so pripravljeni stopiti pod njeno okrilje; biti mora občutljiva za trpljenje, stisko, nekoliko se mora prilagoditi času. Tudi družabno življenje župnij (skupni izleti, periodične teme in medžupnijska srečanja...) je potrebno.

- Mladi zakonci in mladina so večinoma presenečeni nad veliko vrzeljo, ki je med cerkvenimi dogmami in resničnimi potrebami ter okoliščinami v današnjem svetu. Cerkve mora biti humana in široka (težave ločenih, samskih, bolnih, brezposelnih, ubogih, mladine na razpotju...).

- Veliko predlogov, mnenj, dobrih zgledov in sklep, da je v Cerkvi, po župnijah in v vsakdanjem življenju (na delu, v družini...) oznanjevanje in širjenje evangelija neposredno povezano z usmiljenjem, ljubeznijo in strpnostjo.

Zvečer nam je zopet spregovoril kardinal in nas povabil k sodelovanju med župnijami, verami in narodi. Povedal je, da nas je skupaj v cerkvi več kot 40 narodnosti. Povabil nas je, naj delamo za edinost v Cerkvi, med narodi, rasami in celinami, skratka naj bo vsak kristjan misijonar tam, kjer dela, živi in ustvarja za boljši jutri.

Nedelja katoliškega tiska

Zadnjo nedeljo v januarju smo se tudi v pariški župnijski skupnosti spomnili dneva katoliškega tiska. O tem smo razmišljali predvsem med sveto mašo in ob zelo pomenljivem nagovoru našega župnika **g. Silva**

Česnika. Škoda, da teh globokih misli, kritičnih in spodbudnih, ni slišalo še večje število ljudi. Slovenci na tujem bi morali še posebej radi segati po dobri knjigi, časopisu ali reviji, saj je mogoče za veliko ljudi prav to edini stik z domačo besedo. Na žalost pa ugotavljamo, da je med nami zelo malo naročnikov mohorjev in drugega verskega tiska. Zavedati bi se morali, da nas je pisana beseda od Brižinskih spomenikov, prek Trubarjevega Katekizma, Dalmatinove Biblije in drugih žlahtnih del skozi stoletja hranila in izoblikovala v to, kar smo danes, v narod z lastno državo, in da nas je prav knjiga reševala v skrajno težkih življenjskih preizkušnjah. Vzemimo si torej čas za dobro knjigo, podpirajmo slovenski tisk, še posebno katoliškega, če smo kristjani.

Gospa Verena Zorn

CHATILLON

V tednu med 8. in 15. januarjem smo se poslovili kar od dveh članov slovenske skupnosti v Franciji. V nedeljo, 8. januarja, smo izvedeli za smrt 62-letnega **Antona Malovca** iz Pariza. Doma je bil iz vasi Suhorje, iz

primorske župnije Prem. Preden je pred 37 leti prišel v Francijo, je v Ljubljani končal dve leti ekonomskega študija. Ves čas je delal v tovarni avtomobilov Renault. Zadnji dve leti je bolehal za rakom. Komaj je začel prejemati pokojnino, že je bila tu smrt. Od njega smo se poslovili v četrtek, 12. januarja 1995, v **Herblayju**, kamor je prišla njegova sestra iz Slovenije, ki mu je v bolezni v Franciji stregla, ter nekaj njegovih slovenskih in francoskih prijateljev. Skupaj s slovenskim duhovnikom **Martinom Reteljem** so zmolili molitve za rajnega, nato pa so ga odpeljali na letališče, od koder so ga v petek prepeljali v Slovenijo; v soboto so ga pokopali v domači župniji, na slovenski zemlji. Njeni sestri in vsem njegovim domačim izrekamo iskreno sožalje v upanju, da bo z vsemi, ki jih je Bog poklical v zemeljsko bivanje, vstal v večno življenje pri Bogu.

MERICOURT

Komaj se je duhovnik **Martin Retelj** v četrtek vrnil s slovesa za pokojnim **Antonom Malovcem**, ga je že čakalo obvestilo, da je na severu Francije v **Mericourt** umrl v 89. letu **Janez-**

4. junija 1994 sta se v cerkvi St. Denis - Tournan en Brie poročila Antoine-Jean Jaušovec in Cecile Bourgois. Ta dan sta poklonila očetu Tončku, ki je obhajal svoj 65. rojstni dan. Mala dvanajstletna Sarah, ki tako rada prepeva slovenske domače in cerkvene pesmi, pa je organizirala, da so vsi zbrani dedku zapeli njegovo najlepšo pesem "Zabučale gore".

Pokojni Janez Razložnik

Ivan Razložnik. Rojen je bil v **Kopačnici**, v župniji Leskova v Poljanski dolini. Leta 1930 je z mnogimi drugimi prišel v Francijo, kjer se je poročil z **Veroniko Žibret**. V zakonu sta se jima rodila dva otroka. Kot vsi na severu Francije je tudi on začel kot rudar, vendar ne za dolgo. Leta 1940 mu je ob napadu Nemcev poškodovalo nogo tako, da so mu jo morali odrezati. Potem je zunaj rudnikov opravljal druga dela; bil je zelo praktičen človek - popravljal je rudarske stroje, svetilke in podobno. Ker tedaj niso bile podpisane konvencije med takratno Jugoslavijo in Francijo, je bil praktično ves čas pravno nezavarovan in brez pravih sredstev za življenje. Zanimivo je, da so mu ob prihodu v Francijo v dokumente kot državo rojstva zapisali Srbijo in ta podatek uporabili tudi zdaj ob smrti. Pred 25 leti mu je umrla žena, zadnjih nekaj let pa je ves čas ležal v postelji ob skrbni strežbi domačih. Pogrebna maša je bila v soboto v cerkvi svete Barbare, nato pa smo ga ob navzočnosti domačih in mnogih znancev ter prijateljev pokopali v družinsko grobnico v **Sallauminesu**. Za božične praznike kakor tudi že prej je prejel zakramente po rokah slovenskega duhovnika. Naj uživa Boga v večnosti, saj je v njega veroval in ga prejemal v Kristusovih zakramentih že tu na zemlji. Vsem njegovim domačim pa izrekamo so-

žalje v upanju in prepričanju, da bomo vsi skupaj deležni božjega življenja.

Martin Retelj

Vsem želimo, da bi bil postni čas za vsakega nov vzpon v dobro!

Uredil Silvester Česnik

nemčija

AUGSBURG

Slovenski center v Augsburgu je bil slovesno odprt v soboto, 5. novembra 1994. Veselo razpoloženje in lep sončen dan sta se lepo dopolnjevala. Slovesnosti so se udeležili mnogi rojaki od blizu in daleč. Med uglednimi gosti so bili slovenski generalni konzul, predstavniki škofije in mesta **Augsburg**. Prostore je blagoslovil generalni vikar **msgr. Konstantin Kohler**. Slavnostni program so oblikovali: skupina pihalcev, folklorna skupina Drava in domači pevski zbor. Vse je bilo zelo slovesno, dostojanstveno, slovenstvu v ponos. Pridne gospodinje so pripravile najboljša jedila in pecivo, možje so poskrbeli za pijačo, Feliks s pevko Ireno za glasbo. Vse to se je dopolnjevalo s petjem in veseljem še daleč v večer.

Vsem, ki ste pri slovesnosti pomagali, in vsem, ki ste skozi dolga leta soustvarjali župnijsko skupnost, se zdaj najlepše zahvaljujem in čestitam za pridobitvi novega centra.

TUDI V BERLINU SMO PREDSTAVILI KNJIGO "IZ SPOMINA V SPOMIN"

V nedeljo, 29. januarja, je bila v dvorani SKM na posebni slovesnosti predstavljena knjiga *Iz spomina v spomin*. "Ta knjiga je nekaj posebnega," je zapisal v sklepi besedi dr. Anton Trstenjak. Je veliko več kot zbornik o 25-letnici slovenske župnije v Berlinu, kajti doslej še nihče ni tako poglobljeno pisal o dušno-pastirskem delu naših duhovnikov med Slovenci

v tujini. Ni samo zgodovina, ne zgolj dnevnik, še manj časnikarsko sporočilo, niti povsem literarno besedilo ne, ampak vsakega nekaj. Knjiga je napisana iz spominov v spomin vsem prihodnjim rodovom. In tak je tudi njen naslov. V njej so opisane pretresljive in lepe usode za zgled nam, ki smo lahko ostali doma, je na včerajšnji slovesnosti dejal Peter Kuhar, eden izmed lektorjev knjige. In dodal, da je to prava knjiga, katere junake vidi pred seboj.

Na naslovni strani gnezdiijo štoklje, ki so zdomke kot mi in simbolizirajo naše prihajanje v domovino in odhajanje v tujino.

Knjiga je nastajala v težkih porodnih mukah. Glavni pobudnik in eden od urednikov je bil župnik Martin Horvat. Brez njegovega požrtvovalnega dela in truda knjiga najbrž ne bi zagledala belega dne, pravi Janez Pucelj, delegat Duhovnega skrbstva za Slovence v Nemčiji. Zdaj bo tudi domovina zvedela za svoje ljudi zunaj domovine.

Urednica in hkrati avtorica največjega dela knjige je Katarina Lavš. Oblikoval jo je Lucijan Bratuš, lektorirala Dragica Breskvar in Peter Kuhar, korigirala pa Tinka Bratož.

Ima kar 261 strani, od tega 44 strani barvnih fotografij pomembnih dogodkov iz teh 25 let.

Na pot jo je pospremil Martin Horvat. Besedam, ki jih je napisala Katarina Lavš namesto uvoda, pa sledi 13 čestitk predstavnikov cerkvenih, kulturnih, družbenopolitičnih institucij in posameznikov, ki so bili tako ali drugače povezani s slovensko župnijo v Berlinu: pesnik Tone Kunter, koprski škof Metod Piriš, berlinski škof Georg Sterzinsky, državni sekretar za Slovence po svetu prof. dr. Peter Vencelj, predstavnica za tujce pri berlinskem senatu Barbara John, delegat za dušnopastirsko delo Slovencev v Nemčiji pri nemški škofovski konferenci dr. Janez Zdešar, veleposlanik dr. Boris Frlec, nekdanja sodelavka Angela Kotnik, mariborski škof dr. Franc Kramberger, župnik Ivo Eelens, referent za tujce v Berlinu, podpredsednik vlade in bivši minister za zunanje zadeve Republike Slo-

(Frankfurt) Marija Majer še zadnjič s kuhalnico v službi

venije Lojze Peterle, župnik Boto Mey in predstavnik društva Karitas Günther Ziegenhagen.

Po poglavju Domovina je ena dr. Janko Prunk osvetli dileme in vprašanja slovenskih zdomcev v Nemčiji, Lojze Peterle se dotakne razmerja politike matične domovine do Slovencev po svetu, Melita Steiner govori o prosvetnem delu med zdomci, dr. Janez Dular pa o ohranjanju materinega jezika v zdomstvu.

Sledijo razmišljanja Katarine Lavš o slovenski Cerkvi med rojaki, o slovenstvu, premagovanju bremen preteklosti, o idejnem ter političnem razdoru med zdomci, poskuša razkriti vzroke za nesoglasja med slovensko katoliško župnijo in Društvom Slovenija, o katerih razglablja tudi Martin Horvat v uvodnem delu.

Na osnovi dokumentarnega gradiva in pogovorov s člani slovenske skupnosti v Berlinu je Katarina Lavš sestavila več kot kroniko berlinske slovenske župnije. Razmišlja tudi o zdomstvu sploh, o usodah ljudi, ki so prišli v Berlin.

Dr. Anton Trstenjak ugotavlja, da je bil tudi tu vselej slovenski duhovnik tisti, ki je šel za svojimi rojaki po vsem svetu, da bi jih zbiral, organiziral in ohranjal; kot slovenska skupnost naj bi preživeli še za prihodnje rodove.

"Morda ne boš nikjer v knjigi našel svojega imena ali slike, a ne bodi

razočaran," je napisal Martin Horvat v prvih stavkih. "Če se identificiraš z župnijo in si z njo povezan, potem si tam, kjer je imenovana slovenska župnija ali slovenska katoliška misija, imenovan tudi ti."

V kulturnem programu, ki ga je pripravila in vodila Dragica Breskvar, v nemščino pa prevajal Marko Curavič, so sodelovali oktet SKM in mešani pevski zbor. Oba vodi Franci Pukmeister. Poleg njih so Jožica Ipavec, Štefan Horvat in Jožica Bačovnik brali odlomke iz knjige, učenci slovenskega dopolnilnega pouka so peli in recitali, člani gledališkega krožka slovenskega dopolnilnega pouka pa so sodelovali z odlomki iz novele Tantadruj.

Slovenska katoliška župnija je leta 1974 poskrbela tudi za slovensko šolo v Berlinu - nekakšno sobotno šolo slovenščine, ki jo je obiskovalo 20 učencev. In že takrat, kot tudi danes, so otroci radi nastopali na prireditvah.

Prireditve ob predstavitvi knjige se je udeležilo mnogo berlinskih Slovencev, s svojim obiskom pa so nas počastili tudi nemški prijatelji župnije - Ivo Eelens, Boto Mey, predstavnik društva Karitas, če omenim samo nekatere, in celo gostje iz domovine: Peter Kuhar, Lucijan Bratuš, Štefan

Antolin. Nekateri povabljeni pa so nam poslali prijazna pisma s čestitkami in najlepšimi željami. Tudi Katarina Lavš, ki smo jo s takim veseljem pričakovali, je bila v mislih z nami, oglasila se nam je s faksom tik pred prireditvijo. Vsak bo po svoje sodil to knjigo, kar je prav. Roti pa nas, naj premagujemo nestrpnost. Nič ni narobe, če vsak drugače misli in čuti, pravi Katarina. Narobe pa je, če začnemo zidati nove zidove. Avtorica upa, da se ob prebiranju morda komu utrne vsaj drobec upanja, da so se bodo dolgo trajajoča nasprotja začela počasi zblíževati, da se bo prej ali slej tudi tam, kjer ni več zidu, zalizalo, kar je bilo ranjeno. Koliko strpnosti najdemo v pismih dr. Steinerja, namenjenih Slovincem v Berlinu, koliko razumnosti in koliko vabil, da bi začeli vsak dan z upanjem, vero in ljubeznijo.

Damjana Weber

* SKM = Slovenska katoliška misija

Knjigo IZ SPOMINA V SPOMIN lahko naročite, po 25 DM, pri slovenskih duhovnikih po Evropi. Ti vam bodo knjigo prinesli po 26. marcu 1995.

Skladišče nadškofijskega ordinariata v Ljubljani, Mačkova 6, tel. 061/132-21-82;

(Augsburg) Slovenska birma v mesecu maju 1994, ko nas je obiskal škof Metod Pirih.

Slomškova knjigarna v Mariboru,
Slomškov trg 3, tel. 062/27-990;
Knjigarna DOBRA KNJIGA v Murski
Soboti,

Slovenska ulica 34, tel. 069/26-630;
Župnijski urad Bogojina, tel. 069/
47-050;

Marija Horvat, Hotiza 9 - Lendava,
tel. 069/76-353;
Slovenska župnija - Berlin,
Kolonnenstr. 38,
tel. 030/788 19 24 ali 784 50 66,
fax. 030/788 33 39.

V Sloveniji je cena 2.100 tolarjev,
Lepo pozdrav

Martin Horvat

FRANKFURT

70-letnico življenja je v Wiesbadnu praznovala naša zvesta faranka **Ivanka Jeršin**. Mladostno razpoložena je praznovala svoj življenjski jubilej v krogu sorodnikov, ki so prišli iz Slovenije, ter mnogih znank in znancev z naših nedeljskih srečanj pri maši, kjer je nepogrešljiva. Ko mnogi odidejo za praznike v Slovenijo, Ivanka najprej z otožnim glasom potarna, češ, saj ne bo nikogar, potem pa prav ona opogumlja precejšnje število rojakov, ki pridejo k slovenski maši samo za praznike in bi se brez nje počutili v cerkvi precej izgubljene. Med tednom doma rada

bere slovenske časopise in knjige, vmes pa še sama kaj napiše, zlasti pesmi.

V Frankfurtu pa je praznovala kar dva jubileja **Marija Majer**. Ob sicer ne tako visoki življenjski obletnici kot Ivanka, je praznovala tudi 40 let nepretrganega dela v službi. Bogu se zahvaljuje, da ves čas delovne dobe ni bila nikoli v nevarnosti, da izgubi službo. Kot so povedali ob slovesu iz podjetja, kjer je delala kot kuharica, je bila vedno vzorna in nepogrešljiva. Vzorna pa ni bila samo pri delu, ampak tudi kot kristjanka. Če so se sodelavke norčevale iz vere, jim je znala tako odgovoriti, da so morale umolkniti. V slovenski župniji v Frankfurtu je tako poznana, da je dovolj povedati le ime Marija, pa vsi vedo, za koga gre; to je tista, ki v cerkvi s svojimi petjem nadomesti marsikoga, ki ne odpre svojih ust, po maši na naših srečanjih pa je skoraj ni videti, ker se spretno vrti v kuhinji, dokler je potrebno. Večina jih že odide domov, ko Marija šele sede za mizo. V zahvalo za dolgoletno nesebično sodelovanje v župniji so ji farani kupili umetniško izdelan kip Marije z Jezusom. Ko je kip videla v cerkvi, si je zaželela, da bi ga lahko pobožala, ne da bi vedela, da je namenjen prav njej in da bo pred kipom lahko molila kar doma.

Slovenski kulturni praznik smo praznovali 5. februarja z mašo v cerkvi Marijinega srca in s kulturnim sporedom v dvorani, ki ga je pripravilo kulturno društvo Sava. Uspelo jim je dobiti gledališkega igralca Toneta Gogalo, ki je zaigral monodramo o Prešernovem prijatelju Andreju Smoletu. Mogoče se je komu zdelo preučeno in na trenutke preveč prostaško, vendar je te vtise popravil igralec s svojo umetnostjo. Skoraj eno uro nepretrganega govorjenja brez sogovornika je mojstrsko izpeljal, čeprav so ga nekoliko motili otroci, ki so v prvih vrstah bingljali z nogami, ker niso dosti razumeli. Ob vsebini, ki jo je podajal, pa smo lahko spoznali, da so tudi najznamenitejši Slovenci imeli svoje hibe ter da tudi v našem času najimenitnejšemu kulturniku lahko manjka kanček zdrave kmečke pameti, da bi lahko isto vsebino opisal zanimiveje in bolj spodobno. Tišina v nabito polni dvorani pa je dokazala, da smo Slovenci v Frankfurtu še žejni slovenske kulture.

Janez Modic

MÜNCHEN

Konec januarja so se naši mladinci zbrali v idiličnem Rimstingu pri Chiemskem jezeru. Prišlo jih je kar 19, tako da nas je bilo z gosti iz Stuttgarta 24.

Srečanje smo poimenovali "**dnevi zbranosti**". Enkrat letno se namreč zberemo k duhovni poglobitvi. Tokrat smo povabili medse **gospoda Janeza Šketa iz Stuttgarta**.

Čeprav je vsako leto lepo, je bilo tokrat še posebej prijetno. Čudovita zimska pokrajina, prijetni pogovori, obilo možnosti za igro in razvedrilo - vse to je prispevalo k enkratnemu razpoloženju. Gospod Šket nas je obogatil s svojimi mislimi. Z **Melito** sta družno igrala na kitaro in nas naučila vrsto novih in že znanih pesmi. Tudi družabni večer je bil razgiban.

Predvsem pa velja pohvaliti naše izvrstne kuharje, ki so nam okusno pripravili vsak obrok. Za seboj pa so tako lepo počistili, da natančna oskrbnica ni imela pripomb.

Ko smo se po treh dneh utrujeni vračali domov, smo si zaželeli skorajš-

Kar pogledjte, to so naše spretnе kuharice!

S pesmijo smo se poslovili v Rimstingu.

njega snidenja. Morda bo za to nova priložnost že letos maja. S simpatičnimi Stuttgartčani pa bi se radi srečali kmalu.

Poročilo o delovanju münchen-ske LIPE

V jeseni, točneje na Martinovo soboto, smo pripravili tradicionalno "martinovanje", ki je pritegnilo čez 500 obiskovalcev. Ob zvokih ansambla **Tonija Sotoška** in petja **Marjetke** je ta prireditev zopet uspela in razveselila sleherni navzočo srce. Skoraj vso organizacijo smo tokrat prepustili naši mladini, ki je nalogo zelo vestno opravila. Čestitamo! Program je bil povezan z veselimi igrami in žrebom vstopnic. Za denarno podporo te prireditve se zahvaljujemo Radenski in Abanki. Pripravili smo tudi srečolov s kostanji, katerega skupni dobiček v znesku 500 DM smo darovali **Gibanju za življenje**, ustanovi iz Ljubljane.

Poleg rednih sestankov upravnega in organizacijskega odbora moramo omeniti **2. redni letni občni zbor** 3. 12. 1994 v **Grünwaldu**. Prvič smo se zbrali v prostorih bivše športne šole, ki so kot namenjeni za društveno delovanje. Občni zbor je bil razdeljen na dva dela; prvi, uradni in drugi, družabni (božičnica). Prostor smo primer-no okrasili, posebno lepoto pa so izžarevale jaslice z božičnim drevesom. Zbralo se nas je okoli 150 članov in gostov, med katerimi naj ome-

nim tukajšnjega konzula gospoda **Zupanca** z ženo, predstavnike slovenske župnije in goste iz Slovenije - predstavnike "S Hrama", ki so nas seznanili s certifikati obenem pa sponzorirali družinski trio "Lopatič Family band". Delovanje društva z vsemi pomembnostmi je orisal njegov predsednik gospod **Lojze Grojzdek** in ga označil za zelo uspešno. Sledilo je poročilo blagajničarke gospe **Ivanke Zupan** ter poročilo nadzornega odbora. Zaradi odpovedi podpredsednika društva gospoda **Draga Kočarja** in blagajničarke gospe **Ivanke Zupan** iz poslovnih oziroma prirodnih razlogov smo morali določiti nove vršilce dolžnosti; podpredsednik je postal g. **Edi Gajšek**, blagajničarka pa gospa **Lucija Turšič**. Sledila je živahna razprava o društvenih prostorih, ki jih nujno potrebujemo in so tu na voljo. Zavedamo se, da sami ne bomo mogli nositi stroškov najemnine, zato iščemo pomoč pri konzulatu, tukajšnjih nemških ustanovah, ne izključujemo pa pomoči iz domovine v obliki pobratenja občine z našim društvom. Upamo, da bo ta težava kmalu rešena, saj bo novo folklorna skupina, ki se zdaj oblikuje, lažje začela z delom.

Po odmoru za večerjo smo začeli z božičnim programom. Uvodne besede o smislu božiča sta podali gospa **Simona Boguš** in gospa **Marjanca Bolčina**. Deklice so recitirale pesmi-ce, **Aleksander** pa je na meh zaigral venček narodnih. Po sklepni besedah predsednika smo zapeli še vrsto božičnih pesmi. Sledilo je majhno obdarovanje otrok. Ljubljanskemu kliničnemu centru, ki skrbi za otroke, obelele za rakom, smo namenili denarno podporo v višini 1.500 DM. Po programu smo uživali ob igranju in petju **Jureta**, **Roka** in očeta **Silvestra Lopatič**, kar nas je v mislih odpeljalo med domača polja. Začutili smo močno željo, bliža se božič, zopet gremo domov, med svoje in v naše osamele domove, ki nas čedalje bolj vabijo in kličejo: vrnite se kmalu iz hladne tujine... Vso postrežbo smo pripravili sami. Zato gre pohvala vsem sodelavcem, ki z vso ljubeznijo gradijo in ljubijo to društveno družino. Na

koncu naj omenim, da je poleg dvorane v razstavnem prostoru razstavljala svoja umetniška slikarska dela naš mladi član društva g. **Matjaž Fras**. Želimo mu še veliko uspeha.

Tudi vam v uredništvu se zahvaljujemo za objavljane naših obvestil in člankov.

Lep pozdrav

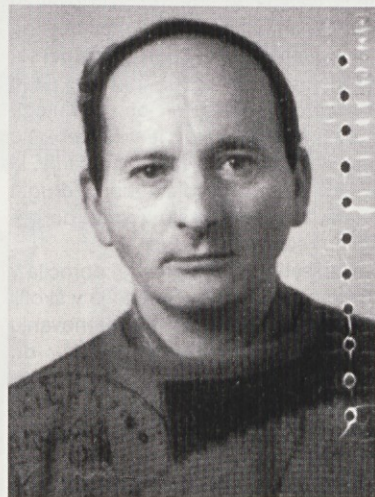
Lojze Grojzdek

OBERHAUSEN

Dve veliki "nesreči" smo preživeli pretekli mesec. Najprej je kot strela z jasnega zadela skupnost v **Krefeldu**, kjer smo se začeli zbirati pred zaklenjeno cerkvijo. Že to je bilo nenavadno, saj nas vedno pričakuje cerkovenik. Ker ni bilo nobenega znamenja, da se bo kaj spremenilo, se je začelo tekanje sem in tja. Rešil nas je upokojeni cerkovnik, ki stanuje ob cerkvi, tako smo lahko imeli mašo in po njej kratko srečanje. Kasneje smo šele ugotovili vzrok neljubega dogodka, zaradi katerega bi skoraj bili brez maše.

V **Wettru** je treščilo na koncu maše pri oznanilih, ko smo zvedeli, da nam ta dan župnija ne more dati na razpolago nobenega prostora. Saj smo malo postali pred cerkvenimi vrati, toda vleklo je in dež se je čedalje bolj silil, tako da smo jo drug za drugim žalostnih src in kar brž odkurili vsak k sebi. Seveda je odšla po isti poti tako-

Pokojni Franc Pezdur

Sonja, Geroza in Irena z gospo Gabršček, gostiteljico na novoletnem srečanju mladih v Parizu

rekoč "izpred nosu" tudi vsa solata, ki je zadišala, čim so se odprla katera-koli avtomobilska vrata ali pokrovi prtljažnikov. Vse je šlo nazaj domov, kjer pa je bila velika zadrega, saj je bilo treba pospraviti tak kup zelenjave. Iz neuradnih virov se je zvedelo, da so menda nekateri možje tiste dni zelo trpeli, ker otroci večinoma ne jedo solate.

Takšne reči se nam dogajajo, mi pa se sami sebi zdimo kar v redu, saj je vendar to čas karnevalov, ki jih prav ta konec Nemčije obhaja že po tradiciji dokaj zares.

Omeniti moramo tudi tisti del pustnega veselja, ki smo ga načrtovali in nam je lepo uspelo. Pripravili so ga člani obeh pevskih zborov iz **Moersa**. Zbranih je bilo nad sto ljudi, saj se je dvoranica napolnila do zadnjega sedeža; nekaj stolov je bilo treba še prinesiti. Bilo je res veselo srečanje, ki je nekaterim naši rojaki tudi iz drugih krajev že tako priraslo k srcu, da prihajajo redno.

Napisati moramo tudi del poročila v resnem tonu. Veliko veselje je v škofiji **Aachen** prinesla novica o imenovanju novega škofa. To je postal **dr. Heinrich Mussinghoff**, po rodu iz **Cosfelda blizu Münstra**, ki so ga posvetili za škofa v **Aachnu** v soboto, 11. februarja.

Veselimo se tudi slovenski kristjani

v naši in sosednji župniji, še posebej seveda tisti, ki žive na področju te škofije. Dve naši stalni cerkveni središči sta v njenih mejah: **Krefeld in Eschweiler**. Občasno je maša tudi v **Rartheimu pri Hückelhovnu**, kjer biva tudi večja skupina Slovencev.

jp

STUTTGART

Slovesnost ob slovenskem kulturnem prazniku

V **Stuttgartu**, deželni metropoli **Baden - Württemberga**, se je na **StafflenbergstraÙe**, blizu Slovenskega doma, v dvorani cerkve sv. Konrada, v nedeljo 5. februarja, ob osemnajstih začel **kulturni večer** v počastitev slovenskega kulturnega praznika.

Lepo okrašena dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. Z recitacijo Na pragu tuje in izvedbi gospe **Cilke Novak** se je začel slavnostni program. Moški pevski zbor Domači zvon je pod vodstvom gospoda **Damjana Jejčiča** s petjem navdušil občinstvo.

Mala **Marička** nam je pričarala otroški pogled na našega največjega poeta. Tudi mlada violinistka **Jana Gungl** je navdušila publiko. Deklica je po uspelem nastopu potrebovala kar precej časa, da ji je srce zopet normalno utripalo.

Naša mlada umetnica gospodična **Gerosa Arko** je izvabila iz klavirja tri skladbe: **ČAJKOVSKEGA** "Reverie", **KUHLAVA** "Sonatino" in **MANDELSOHOVO** "Barcarolo Veneziano". Poslušalci so jo nagradili z dolgotrajnim aplavzom.

Ženski pevski zbor **SŠKUD Triglav** z **Sindelfingena** je polepšal naše praznično razpoloženje in uvedel novost, ki bi lahko bila v prihodnje pogostejša: meddruštveno sodelovanje na kulturnem področju. Uspela prireditev bi bila lahko za zgled marsikateremu mestu v domovini. Na koncu kulturnega se je pričel družabni del in druge društvene prireditve. Požrtvovalni organizatorji so pripravili za vse pogrnjeno mizico, ki je bila, primerno prazničnemu dnevu, brezplačna.

Celotno prireditev je pripravilo **KD Slovenija - Stuttgart**. Lahko smo

ponosni, da imamo tako zavedne Slovence, ki oddaljeni od matične domovine svoj prosti čas posvečajo kulturi in zagnano ohranjajo in širijo slovensko kulturo.

Lep pozdrav

Peter Kajzer

Mladi na novoletnem srečanju mladih v Parizu

Letošnjega novoletnega srečanja mladih smo se udeležili tudi mladi iz **Stuttgarta**. Srečanje več kot 100.000 mladih, čeprav v večmilijonskem mestu, je bilo za organizatorje zelo zahtevno, zato je prišlo tudi do manjših težav. Skrbelo nas je, ali bomo še dobili prostor, saj so mladi iz Slovenije že odšli po župnijah, nas pa so organizatorji zamenjali s Slovaki ter poslali na čisto drugi konec Pariza. Toda za dežjem posije sonce in ob teh zapletih smo spoznali, kako Gospod za vse poskrbi. Zavrtimo eno samo telefonsko številko, ki smo jo imele s seboj. Na drugi strani se oglasi slovenska beseda in že je vse rešeno... S temi vrsticami se želimo zahvaliti gospe in gospodu **Gabršček** za gostoljubje, prijaznost in vso pomoč, ki smo je bile v tistih dneh deležne pri njih sestra **Mateja, Gerosa, Sonja in Irena**.

Glavni namen teh srečanj mladih je medsebojno srečanje in spoznavanje ter poglobljanje duhovnosti. V župnijah smo se srečevali in pogovarjali v manjših skupinah, po kosilu in večerji pa smo se posvetili meditaciji in molitvam. To so nepozabne ure, ki za vedno ostanejo v spominu.

Silvestrovo smo preživel v Slovenskem središču, v kapeli sv. Terezije. Z nekaterimi mladimi iz Slovenije smo imeli sv. mašo in tako dočakali novo leto. Z mnogimi lepimi doživetij smo se na novega leta dan popoldne poslovili od naših novih prijateljev, znancev, Pariza... in se odpeljali proti **Stuttgartu** v upanju, da se vidimo na prihodnjem novoletnem srečanju...

Slovenske maše: marec in april:

Stuttgart: Sv. Konrad, Stafflenbergstr. 52.; 5., 12. in 19. 3. ter 2., 9., 16. (velika noč) in 30. 4. ob 16.30.

Bötting Sv. Bonifacij,
Kopernikusstr. 1., 5. 3. in 2. 4. ob
10.00.

Schw. Gmünd: Sv. Jožef, Jozefstr.
1, 12. 3. in 9. 4. ob 9.30.

Schorndorf: Sv. Martin, Künkelinstr.
34, 19. 3. in 16. 4. ob 8.45.

Aalen: Sv. Avguštin, Langertstraße,
19. 3. in 16. 4. ob 11.00.

Böckingen: Sv. Kilian,
Ludwigsburger Str. 66, 25. 3. in 22. 4.
(sobota) ob 17.00

Oberstenfeld: Srce Jezusovo,
Gehrstr. 3, 26. 3. /Letni čas/ in 23. 4.
ob 9.00.

Esslingen: Sv. Elizabeta,
Hauserhaldenweg 38, 26. 3. /Letni
čas/ in 23. 4. ob 16.30

SOBOTNA ŠOLA

Stuttgart: 11. in 18. 3. ter 1. in 8. 4.
od 15.00 do 17.00

Böblingen: 5. 3. in 2. 4. od 9.00 do
10.00

Srečanje za mlade:

SLOVENSKI VEČER: 11. 3. (obisk
skupine ROSA iz Slovenije) in 9. 4. ob
18. uri.

SVETOPISEMSKI VEČER bo zopet
v petek, 17. 3. in 21. 4., ob 19.30 v
Slovenskem domu. Vabljeni!

Praznovanje (godovi, rojstni-krstni
dnevi, obletnice...) bo zopet v nedeljo,
19. marca, in 16. aprila. Po maši se
dobimo v Slovenskem domu.

PRIJAVITE SE:

Srečanje za mlade iz vseh delov
Nemčije: od 29. 4. do 1. 5. 1995 v **Rot
an der Totu**, prispevek 50 DM.

Župnijsko romanje v ČENSTOHO-
VO na Poljskem ter ogled nekaterih
drugih znamenitosti bo od 25. do 28.
maja. Cena je 385 DM za vožnjo in
polpenzion. Prijavite se, dokler še ni
vse zasedeno!

SLOVENSKI DOM

Župnijska pisarna: torek: 9.00 -
12.00, petek: 9.00 - 12.00 in 16.00 -
19.00

Karitas - Slovenska socialna služba:
od ponedeljka do petka: 9.00 - 12.00:
gospa Doroteja Oblak, tel.: 23 30 66.

Konzularni dnevi: Sophienstr. 25/II,

Stuttgart, /0711/ 640 10 31/32: 9.,
16. in 23. 3. in od 9.00 do 12.30 in od
13.00 do 16.30.

Zavod za slepo in slabovidno mla-
dino iz Ljubljane se v imenu delavcev,
predvsem pa otrok, najlepše zahvalju-
je za darove z božičnega drevesčka,
ki sta ga zadela zakonca **Speitzer** iz
Gäufeldna in darila poklonila otrokom
tega zavoda!

Družina Hribernik in nekateri
duhovniki iz Slovenije so se že zahva-
lili za naše darove.

V začetku januarja sta obhajala sre-
brni jubilej zakonca **Jože in Ančka
Venta**, ob koncu prejšnjega leta pa
sta gospa **Jožica Tomc ter g. Martin
Kunej** iz okolice Heilbrona slavila 60-
letnico življenja. Folklorni skupini
Mura in prijateljem se lepo zahvaljuje-
ta za presenečenje in za dobro kuhi-
njo.

Gdč. Marija Cesar, rojena 21. janu-
arja 1966 v Novem mestu, ves čas pa
je živela v Stuttgartu - **Zuffenhausen**
in študirala biologijo na univerzi v
Tübingenu, je 21. decembra 1994
doktorirala. Za izjemen uspeh ji iskren-
no čestitamo, prav tako tudi staršem
g. Božidarju in gospe Mariji, ki sta
leta 1961/62 zapustila Belo krajino in
si tukaj ustvarila svoj drugi dom. Tudi
njun sin **Božo**, ki se je rodil 2. 2. 1966,

je že dipl. inž. elektronike.

V Slovenskem domu poteka TEČAJ
SLOVENSKEGA JEZIKA (začetni in
nadaljevalni) za mlade in odrasle (slo-
venske, nemške ali kakšne druge
narodnosti). Kandidati za naprej se
lahko že zdaj prijavite.

WALDKRAIBURG

Umrli je gospod **Franc Pezdir** z
Brezovice pri Vnanjih Goricah. Po
poklicu je bil pleskar. V Nemčijo se je
priselil že leta 1960, prej je dve leti
prebil v Franciji. Zahrbtna bolezen mu
je počasi jemala moči. Podlegel ji je v
58. letu. V bolnišnici je prejel zakra-
mente. Z ženo in zdravnikom je molil
in prav med molitvijo se je poslovil s
tega sveta. Ženi **Ivanki** in hčerki
Danijeli, ki živi z družino v domovini,
izražamo najgloblje sožalje.

nizozemska

Počastitev zvestega sodelavca
Ob 65-letnici pevskega zbora Zvon, o
kateri smo že poročali, je Zvon poseb-
no počastil svojega člana **g. Ada
Hamersa** za njegovo 25-letno sodelo-
(nadaljevanje na strani 34)

(Augsburg) Otroci nas pozdravljajo na pustni veselici.

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• POPRAVI NAPAKE PRI RABI PREDLOGOV IN ZVEZ Z NJIMI:

Stal je izza mene in molčal. Napram prijateljem je rad surov, a mu tega ne zamerijo. Ko smo se vrnili iz počitnic, nas je doma čakalo presenečenje. Pred in po operaciji se je enako počutil. V slučaju dežja bo prireditev preložena. Skodelica mu je padla iz mize. Resno dvomim v pravilnost podatkov. Največ bolnikov umre na raku.

• DOPOLNI STAVKE S PREDMETOM:

Tovornjak je podrl
Moštvo je izgubilo Tinka se je izneverila Toži se mi po Mizar bo potreboval Tone na praksi ni pridobil Skopulja se sje tresla za Ob koncu leta so dijaki mislili samo še na Policist se je počasi približeval Čakajoči so se hudovali na Vso noč je Alenka premišljevala o

janko glazer

pozdrav v domovino

Dvorišče z mesečino vso obrito -
pred oknom voda žubori v korito.

Na sina, ki je daleč, misli mati,
misli, poslušaj in ne more spati.

V svetlobi jarki domačija cela:
vrt, hlev in hiša, oreh, izabela,
plotovi svetli, strehe vse srebrne -
vse, kot da čaka, kdaj spet on se vrne.
A on je daleč. Bogve kje nočuje
v tej mesečini sredi zemlje tuje.

Brez konca kakor hrepenenje skrito,

pred oknom voda žubori v korito.

Kar curek živi onemí v molčanje,
kot da prestregel ga popotnik v dlan je
in žejen pije, pije in krepi se -
tedaj nad mater sen hladeč spusti se.
Ve: to je on, ki se za hip je ustavil
pred hišo je domačo, jo pozdravil
in vse pregledal: oreh, izabela,
hlev, vrt, dvorišče -
domačijo celo...

In neutrudno dalje v noč spočito
pred oknom voda žubori v korito.

• DODAJ PRILASTKE SLEDEČIM SAMOSTALNIKOM IN JIH UPORABI V STAVKIH:

jeklo, žaga, knjiga, drevo, cesta, predor, oglas, misel, listje, bolečina.

• POSTAVI NASLEDNJE BESEDE V STAVKE KOT PRISLOVNA DOLOČILA:

ponevedoma, na dvorišču, bridko, zavestno, navsezgodaj, preveč, iz togote, brez premisleka, kljub pridnosti.

• POPRAVI HUDOMUŠNO POSTAVLJENA LOČILA:

Ko zjutraj vstanem, si oblečem hlače čez glavo, srajco obujem, nogavice in čevlje umijem, se vržem iz drugega nadstropja na cesto, smeti pojem in oddirjam v šolo kot prerojen.

• POSTAVI PIKO, KJER MORA BITI:

Prešeren je umrl 8. 2. 1849 v 49 letu starosti. Sedež imamo v 12 vrsti levo. Avto z evidenčno številko LJ K 33 22 je povzročil nesrečo. Stran 19 je popackana. Tališče železa je pri 1500 stopinj Celzija. Z 12 leti je moral od doma. Vlak pride v Sežano navadno ob 20 uri, danes pa je prišel šele ob 20.15.

• DOPOLNI STAVKE S KOLIČINSKIMI PRISLOVI:

..... ljudi, misli. obrni besedo, preden jo izrečeš! Bolnik se počuti bolje. Za sadje smo dobili denarja. lesa, kot ga naročate, vam ne moremo poslati. Dobili ga boste manj. denarja potrebuješ za pot v Pariz?

• STOPNJUJ NASLEDNJE PRISLOVE:

zadaj, počasi, sladko, hitro, toplo, lahko, ostro, drago.

prijetno, glasno, ponižno, blizu, daleč, zelo.

REŠITVE:

• **RABA PREDLOGOV:** Stal je za menoj in molčal. Do prijateljev je rad surov, a mu tega ne zameri. Ko smo se vrnili s počitnic, nas je doma čakalo presenečenje. Pred operacijo in po njej se je enako počutil. Če bo deževalo, bo prireditve preložena. Skodelica mu je padla z mize. Resno dvomim o pravilnosti podatkov. Največ bolnikov umre zaradi raka.

• **S PREDMETOM DOPOLNJNI STAVKI** Tovornjak je podrl ograjo. Moštvo je izgubilo tekmo. Tinka se je izneverila prijateljici. Toži se mi po starših. Mizar bo potreboval les. Tone na praksi ni pridobil izkušenj. Skopulja se se je tresla za vsak tolar. Ob koncu leta so dijaki mislili samo še na počitnice. Policist se je počasi približeval kraju nesreče. Čakajoči so se hudovali na šoferja avtobusa. Vso noč je Alenka premišljevala o svojem princu.

• **SAMOSTALNIKI S PRILASTKI V STAVKIH:** Nerjaveče jeklo uporabljajo za jedilni pribor. Motorna žaga se je pokvarila. Arabska knjiga je nerazumljiva. Najstarejše drevo se je posušilo. Ozka cesta vodi v življenje. Teman predor je bil kot nalašč za zasedo. Malih oglasov ni maral popravljati. Bistra misel mu je prišla na um. Jesensko listje je najlepše. Ljubezen povzroča sladke bolečine.

• **PRISLOVNA DOLOČILA V STAVKIH:** Valjuni je hotel po nevedoma planiti na Črtomira. Na dvorišču so se lovili otroci. Zavestno je naredil zločin. Včeraj

navsezgodaj so odšli kosci kositi. Starši so bili preveč radodarni. Janeza je udaril iz togote. Brez premisleka je blago plačal in odnesel domov. Kljub pridnosti mu ni uspelo narediti hiše.

• **HUDOMUŠNA LOČILA:** Ko jutraj vstanem, si oblečem hlače, čez glavo srajco, obujem nogavice in čevlje, umijem se, vržem iz drugega nadstropja na cesto smeti, pojem in oddirjam v šolo kot prerojen.

• **PIKA NA PRAVEM MESTU:** Prešeren je umrl 8. 2. 1849 v 49. letu starosti. Sedež imamo v 12. vrsti levo. Avto z evidenčno številko LJ K 33 22 je povzročil nesrečo. Stran 19 je popackana. Tališče železa je pri 1.500 stopinj Celzija. Z 12 leti je moral od doma. Vlak pride v Sežano navadno ob 20. uri, danes pa je prišel šele ob 20. 15.

• **KOLIČINSKI PRISLOVI:** Veliko ljudi, veliko misli. Devetkrat obrni besedo, preden jo izrečeš! Bolnik se počuti malo bolje. Za sadje smo dobili dosti denarja. Več lesa, kot ga naročate, vam ne moremo poslati. Dobili ga boste veliko manj. Koliko denarja potrebuješ za pot v Pariz?

• **STOPNJEVANJE PRISLOVOV:** zadaj, bolj zadaj, najbolj zadaj; počasi, počasneje, najpočasneje; sladko, bolj sladko, najbolj sladko; hitro, hitreje, najhitreje; toplo, topleje, najtopleje; lahko, laže, najlaže; ostro, ostreje, najostreje; drago, dražje, najdražje; prijetno, prijetneje, najprijetneje; glasno, glasneje, najglasneje; ponižno, ponižneje, najponižneje; blizu, bliže, najbliže; daleč, dalje/dlje, najdalje/najdlje; zelo, bolj, najbolj.

Pripravil Milan Kobal

izražajmo se lepo

DOSLEDEN, DOSLEDNOST - *Dosleden je tisti, ki ostaja zvest svojemu prepričanju in svojim pogledom ter ravna v skladu z njimi. Tudi o ravnanju pravimo, da je dosledno, lastnost pa imenujemo doslednost. Šli bomo dosledno po začrtani poti do cilja. Takšno ravnanje je nedosledno, še včeraj smo delali drugače. Njegova doslednost mu dostikrat škodi. Svoje naloge bomo morali spolnjevati še z večjo doslednostjo.*

Napačno pa je govoriti, da je bil kdo "dosleden čemu", saj zgornja razlaga kaže, da smo svojim nazorom zvesti, lahko pa se jih dosledno držimo. Svojim jezikovnim nazorom sem zvest in jih dosledno uporabljam.

DOSMRTEN - *kar traja do smrti; Obsojen je bil na dosmrtno ječo. Dosmrtno uživanje posesti mu je prisodilo šele sodišče. Peter je dosmrtni član našega združenja.*

Dostikrat je rabljen neustrezen izraz "doživljenjski", narejen po hrvaškem "doživotan", kar je narobe.

DRUGAČEN, DRUGAČE - *pomeni neenak, različen od česa drugega, včasih tudi spremenjen; Brat je drugačen od tebe. To je čisto drugačen napjev. Vsi so različni, vsak je drugačen. Danes si drugačen (spremenjen).*

(nadaljevanje s str. 31)

vanje. Po rodu je Nizozemec, zato zasluži našo posebno pozornost in hvaležnost. V teh letih je postal popolnoma naš. Naša skupnost mu je bolj pri srcu kot mnogim Slovencem. Zanimivo je, da se moramo v lepi meri prav Nizozemcem zahvaliti za cvetoč razvoj in trdoživost naših skupin na Nizozemskem. Poleg sodelovanja v Zvonu je vodil slovensko šolo za mladino v Škrjančku in bil njihov pevodvaja. Zadnja leta pa v imenu "sv. Barbare" pripravlja naše praznike, skrbi za sv. Miklavža in Materinski dan ter v imenu društva skrbi za bolnike in osamljene. Društvenih delavcev, kakršen je, kar priznajmo, je v naših vrstah malo. Nizozemec po rojstvu, a Slovenec po srcu.

Hvala mu tisočkrat! Bog ga živi še veliko, veliko let!

Folklorna plesna skupina Zadnjo nedeljo v januarju je naša Folklorna plesna skupina imela vsakoletno prireditev. Pod vodstvom **g. Josa Aretza** in **g. Slavka Strmana** je mladina vse skrbno pripravila. Ni jih malo teh mladenk in mladeničev; tretji in četrti rod. Nekateri lepo govorijo slovensko. Lepo plešejo in pridno delajo. Za prodajo tombolskih kartic in postrežbo v dvorani so skrbeli sami. S tem nam mladina dela veselje. Lepo in koristno pa bi bilo, ko bi **duhovni** strani življenja posvetili več pozornosti. Upamo, da se bo zgodilo tudi to, čeprav je vpliv porabniškega okolja zelo močan.

Za prosto zabavo so skrbeli **Gašperji iz Begunj**.

Tovrstne prireditve bodo čedalje težje izvedljive, ker je stroškov toliko, da prirediteljem ostane malo, četudi je dvorana polna.

Vinko Žakelj

švedska

Švedska, moja druga domovina ali mačeha?

Medtem ko piše slovenski dušni pastir na Švedskem poročilo za NL,

so se doma vrstile razne slovesnosti ob počastitvi kulturnega praznika. Tudi slovenska društva na Švedskem se skušajo oddolžiti vsem velikim možem in ženam, ki so prispevali v bogato zakladnico slovenske kulture. Poleg največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna so gotovo še mnogi drugi, ki so s poezijo in prozo, vzgojo in ohranjanjem slovenskih korenin ter s kulturo, zaznamovano z evangelijem, pripomogli, da je slovenski narod doma in po svetu ohranjal svojo narodno zavest in pripadnost očetnjavi. Kljub vsem tistim, ki so se trudili podirati temelje, na katerih je zrasla slovenska samobitnost skozi 1200-letno zgodovino, zlasti po drugi svetovni vojni, pa naj bo to v šolstvu, izobraževanju ali kulturi, jim vendarle ni uspelo popolnoma uničiti tistega, kar so nam iz roda v rod zapuščali naši očetje in matere. Novejša zgodovina naše samostojnosti nam s pomočjo slovenske emigracije, posebej iz Argentine in zahodne poloble, odkriva velike duhove, o katerih so do nedavnega v Sloveniji molčali. Koliko velikih mož in žena, ki so bili cvet Slovenije, je moralo za vedno utihniti že med bratomorno vojno, še več pa po njej. Mnogi so za vedno utihnili v tankovskih jarkih, v rudniških rovih, v taboriščih (npr. Teharje, Kočevje), v

kraških jamah. Tisti pa, ki se jim je uspelo rešiti iz avstrijskih lagerjev in so srečno prispeli v Argentino ter v druge dežele na zahodu, so iz izkušnje trnove poti pregnanstva in komunističnega prekletstva rojevali svojo poezijo in prozo ter kulturo. Kaj vse so naši trpečji Slovenci naredili za izobrazbo in nadaljevanje ter ohranjanje slovenskega jezika in kulture že v Avstriji, o tem najbolj priča stalna razstava vseh dokumentov in knjig, ki so bili natisnjeni v Avstriji takoj po vojni in jih je skrbno zbiral **dr. Arnež** ter jih lahko vidite v prostorih Škofijske gimnazije v Šentvidu pri Ljubljani. Hvala Bogu počasi pronica v slovenski prostor tudi tako imenovana emigracijska literatura iz Argentine. Prav našemu eksilu na južni in zahodni polobli se imamo zahvaliti ne samo za literate, ampak tudi za tisti del zgodovine naše domovine, ki je bil zavestno zamolčan, ker ni bil v službi komunističnega sistema. Tako ima danes slovenski narod bolj celostno podobo o svoji preteklosti in bistveno boljše pogoje za spravo, ki je temelj za rast in napredek kulture, ta pa je eden od stebrov, na katerih raste pravičnejša ureditev ter svetlejša prihodnost.

11. 2. 1995 ob 16. uri smo praznovali kulturni dan v **Göteborgu**, in sicer v prostorih slovenskega društva F.

(Berlin) Slovo berlinskih Slovencev od rojakov v Bogojini

Prešeren. Kar nekaj ljudi se je zbralo in prisluhnilo slovenski himni ter še dvema drugima narodnima pesmima. Nato nas je **g. Karlo Pesjak**, slovenski rojak na Švedskem, s čudovitimi diapozitivi popeljal v lepoto slovenske domovine. Bog daj še več takšnih ljudi, ki bodo kultivirali srca naših zdomcev. Gospod Karlo je priznani fotograf, zato mu ob kulturnem dnevu želimo, da bi še naprej imel uspešno oko in roko pri fotografiranju ter da bi še naprej opravljal ambadorsko poslanstvo za našo mlado državo, posebej tukaj na Severu, kjer Slovenijo bolj malo poznajo.

Za uvod v kulturno proslavljanje se je slovenski režiser **Franci Slak** na filmskem festivalu v **Göteborgu** v ponedeljek, 6. 2., ob 18. uri zvečer predstavil s svojim filmom "Ko zaprem oči". Film je bil med gledalci lepo sprejet. Po ogledu filma se je **g. Franci srečal** s svojimi rojaki, ki so ga še zelo dolgo oblegali z vprašanji in se z njim kar precej časa pogovarjali. Ob tem dogodku se je slovenskemu dušnemu pastirju porodila misel, da bi bilo lepo po vsem svetu videti npr. Kekca in mnoge druge filme, ki so nastali že v daljni preteklosti oziroma na začetkih slovenskega filmskega ustvarjanja ter so vsebinsko zelo lepi in bogati. Tudi ti filmi bi lepo predstavili Slovenijo, njeno kulturo in zgodovino, pa tudi junaki iz pripovedk in pravljic, ki jih na Severu mnogi zelo radi gledajo. Poleg tega bi bilo vredno predstaviti mnoge naše slovenske naravne in kulturne znamenitosti, kar bi gotovo dvignilo ugled Slovenije v svetu in njeno vrednost oziroma poznanje tako lepe dežele, kot je "moja dežela pod Triglavom na sončni strani Alp".

Ob kulturnem dnevu pa bi rad rekel še eno stvar v premislek vsem Slovencem doma in po svetu. Mnogi naši ljudje mislijo, da je treba v tujini najprej naučiti otroke jezika druge domovine, saj bodo tam pač doma. Za materni jezik pa velikokrat ni bilo časa niti prave volje. Tako se dogaja, da se kot dušni pastir moram večkrat pogovarjati s slovenskimi sinovi in hčerami v angleškem ali švedskem jeziku. Žalostno je, da se starši niso potrudili

(Berlin) Pevci iz Bogojine in Berlina so na predstavitvi knjige Iz spomina v spomin v Bogojini skupaj zapeli.

v ljubezni do svojih otrok, ampak so jim poskrbeli le za vsakdanji kruh, obleko in izobrazbo. Kako naj takšni otroci ob spoznanju, do katerega so prišli v zrelih letih, še ljubijo svoje starše, ki jih niso naučili materinega jezika. Saj je že škof Slomšek nekako takole zapisal: "Kdor ne ljubi materinega jezika, ta sovraži celo svojo mater." Za koliko trpljenja in raznih travm bi bili prikrajšani mnogi slovenski očetje in matere, ko bi dali otrokom samo tisto, kar je najpomembnejše za srečno življenje. Dogaja se tudi kaj lepega, ko starši želijo, da bi se tretja generacija - zetje ali snaha, ki so švedskega rodu, naučili slovenskega jezika. Ali bo slovenska država imela posluh tudi za te ljudi, ki nimajo svojega učitelja za materni jezik? Bog daj, da to ne bi bile samo lepe sanje, ampak da bi se te uresničile v blagor otrok in vseh, ki želijo spoznati lepoto slovenščine in slovenskega duha, ta iz roda v rod išče svojo pot!

Red sv. maš v marcu:

Sobota, 4. 3.

- OLOFSTRÖM ob 18. uri

1. postna ned., 5. 3.

- LANDSKRONA ob 12.30

- MALMÖ ob 16.30

Sobota, 11. 3.

- NYBRO ob 15. uri

2. postna ned., 12. 3.

- HALMSTAD ob 9.30

- HELSINGBORG ob 17. uri

3. postna ned., 19. 3.

- JÖNKÖPING ob 10. uri

- GÖTEBORG ob 16. uri

Sobota, 25. 3.

- ÖREBRO ob 16.30

4. postna ned., 26. 3.

- STOCKHOLM ob 10. uri

- KÖPING ob 17.30

Zimske vožnje ob nedeljah v januarju in februarju so bile za slovenskega misijonarja kar zahtevne, saj je bilo mogoče ob stotinah kilometrov doživet na poti dež, poledico, sneg in celo zamete, kljub temu je **g. Zvone** z božjo pomočjo in veliko truda vedno prišel med svoje rojake. Ti pa so marsikje pokazali, da so se spravili h "globokem zimskem spanju", kar se je marsikje občutno poznalo pri obisku sv. maš. Bog daj, da bi se zima čim prej poslovila, da bi se srca Slovencev in Slovenk čim prej odtalila in bi slovenske sv. maše ter srečanja ob kavi spet ljudi povezovala.

Vse bralce in bralce NL lepo pozdravlja

*Zvone Podvinski,
slovenski duhovnik iz dežele
severnih medvedov.*

oglasi

• DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15 % popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, telex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

• V večnem mestu Rimu pa Vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15 % popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

• Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

• RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount

Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

• PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

• V Frankfurtu, nedaleč od velesejma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in faks 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

• Na dostopnem kraju v Grižah pri Žalcu prodam mešan gozd - 65.207 m². Odvoz urejen! Telefon 062/825 395

• V Žalcu prodam enostanovanjsko visokopritlično hišo s približno 900 m² površine in vrtom, cena po dogovoru. Naslov: Jürgen Maria, Lindenring 15, 82024 Tanfkirschen, Deutschland

• Mariborčan, srednjih let, zaposlen v okolici Stuttgarta, želim spoznati Slovenko (30-40) za skupno življenje. Geslo "Mariborčan". Ponudbe pošljite na uredništvo Naše luči.

• Mlada, verna zakonca, ki sva s podeželja prišla v Ljubljano, iščeva primerno stanovanje. Odplačala bi ga v doglednem času. Ponudbe pod šifro "Mlada družina" pošljite na uredništvo Naše luči.

• ZNAMKE VSEH VRST! Spet se oglašam zvestim in novim sodelavcem za zbiranje znamk v korist slovenskih misi-

jonarjev. Akcija se uspešno nadaljuje, zato se še enkrat priporočam vsem, ki se zanimajo za pomoč našim skrbnim misijonarjem. Želim vsem blagoslovljen božič in srečno novo leto 1995! FRANC SAKSIDA - UL. BIASOLETTO 125 - 43142 TRST-TRIESTE - ITALIJA

• Prodava enonadstropno hišo, zgrajeno l. 1977, takoj vseljivo za dve družini, z zemljiščem površine 934 m² s sadovnjakom in brajdo. Hiše stoji v Velenju - Konovo, Dušana Kvedra 14. Informacije v Velenju: Polenek Zofija, Tomšičeva 10, 63320 Velenje, tel. 063 855-979, v Nemčiji: Zrimšek Ludvik in Ivanka, Graßhofstr. 82b, 64147 Oberhausen, tel. 0208 688-529.

• Rojaki, pokažite tudi v tujini, da ste Slovenci. Nosite v javnosti kravatno iglo s slovenskim grbom. Ob naročilu dobite še značko z istim grbom, vse skupaj v lepem etuiju za 20DM+3DM Porto.

Geran Pin Service, Proizvodnja vseh vrst značk in simbolov, 79611 Rheinfelden, Postfach 4038, tel./fax.: 07623/46235

**Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBRINZ
Sonnenstr. 2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan**

preberite!

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Poljanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštinih kuponih pristojbino za dvojne pisem za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

Nikakršnih znakov bolezni ne zasledim. Kako pa je z vašim apetitom?

- Včasih ga imam, včasih pa ne.

- In kdaj ga nimate?

- Navadno po kosilu.

☺

Ura taktike pri vojaki:

- Kaj naredimo, da sovražnik ne bi mogel uporabiti vlaka?

- Sežgemo vse vozne listke.

☺

V toplicah se srečata znanca:

- Vidite, spet sem tu s svojo nadlogo...

- Jaz sem pa letos pustil ženo doma.

☺

- Vaš obraz se mi zdi tako znan!

- Že mogoče, deset let sem bil paznik v zaporu.

☺

- Moj mož me ne bo nikoli prevaral.

- Je tak poštenjak?

- Ne, tak lenuh.

☺

- Tonček, koliko letnih časov imamo?

- Pet. Pomlad, poletje, jesen,

zimo in mrtvo sezono.

☺

- Slišal sem, Tone, da si že z eno nogo v zakonu. Je to res?

- Res, toda v tujem.

☺

- Mamica, ali je res, da otroke štokrlje nosijo?

- Da, sinko.

- Ali je res, da Miklavž prinaša darila?

- Seveda, sinko.

- Mamica, zakaj pa potem potrebujemo očka?

☺

- Janezek, si zato, da skrijeva očku cigarete?

- Zakaj pa?

- Bova slišala take besede, kakršnih še ne pozna.

☺

- Vaša sosedka je pa res redoljubna!

- Da, da. Zvečer, ko pride mož domov, ima še vedno metlo v rokah.

☺

- Ali bi smel prositi za roko vaše hčere?

- Vse ali pa nič!

☺

Oče poučuje odraščajočega sina:

- Iz izkušenj vem, da so ženske sol življenja...

- Ali si zato vedno tako žejen?

☺

- Zakaj te ni bilo včeraj v šolo?

- Dobili smo novega družinskega čla-

na.

- Kaj pa, sestrico ali bratca?

- Očka.

☺

- Na svetu je veliko lepših stvari, kot je denar.

- Res je, samo če ne bi toliko stale!

☺

Pet zidarjev dela na stavbi, pet jih sedi v bifeju.

- Zakaj tistih pet ne zida?

- Oni ne zidajo, oni za nami popravljajo.

☺

- Karkoli skuham, ti ni všeč. Preveč si izbircen!

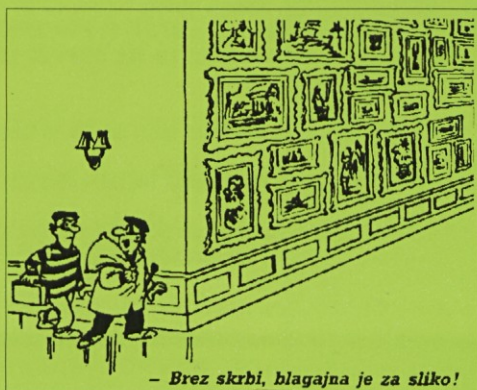
- To praviš meni, ki sem te vzeli?!

☺

- Z mojo ženo gre navzdol!

- Kako to misliš?

- Včasih sem jo nosil v srcu, zdaj pa mi leži v želodcu!

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 OLS, 62, Offley Road**, tel. + faks 0171 - 735 - 6655, *Stanislav Cikanek***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 1-554 2575, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p. mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Ansfelden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 34 - 85, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. in faks 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11,*Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrapčanska 114, Andrej Urbanc**, CM, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *msg. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: msg. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia**, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Staffenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik*, voditelj *dr. Marko Dvorak***D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. in faks 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. + faks 031 - 11 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: *Janez Rihar*, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23, tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135